

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Γ'

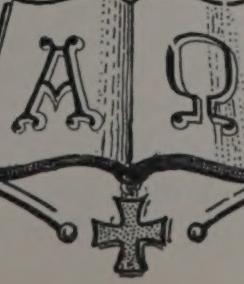
ΑΡΙΘΜ
55

Ο ώραιος Βυζαντινού ρυθμού 'Ιερός Ναός της 'Ελλην. 'Οφθοδ. Κουνότητος Λόσυελλ.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. ASTORIA 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. III. No. 54. — March 14, 1937.

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον νυμφευθέντων

		Κοινότης		Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
Φεβ.14	Χαράλαμπος Ι. Καραθωμᾶς	Ενδοξία Μ. Διαμαντώνη		Αἰδ. Γεώργιος Νάσης
» 18	Μιχαήλ Δ. Σκευοφύλακας	Σοφία Ι. Πρωτόπατα		Αἰδ. Ἐπαμ. Χρυσολωρᾶς
» 21	Κωνσταντίνος Ν. Καμπανέλας	'Αναστασία Δ. Σγούρευ		Αἰδ. Γεώργιος Θαλασσίτης
» 21	'Αθανάσιος Ν. Μπλάνος	Βασιλική Δ. Σγούρου		Αἰδ. Εὐάγγελος Τριανταφυλλίδης
» 28	Κωνσταντίνος Α. Κέρασας	Σταματούλα Γ. Κολλάρου		'Αρχιμ. Χρυσογ. Λαυριώτης
» 28	Τζιαντάριλλος Α. Κούτικας	'Αργυρώ Π. Μαλανδρένια		Αἰδ. Δημήτριος Σγούρος
» 28	Δημήτριος Γνωτάτος	Αικατερίνη Κ. Βεργάδου		'Αρχιμ. Νικηφόρος Παύλου
» 28	Παναγιώτης Βρετός	Μαρία Φ. Κανελλάκου		Αἰδ. Δημήτριος Λολακᾶς
» 28	'Ιωάννης Βουργάκης	Εύδοσία Παναγιώτου		Αἰδ. Δημήτριος Σγούρος
» 28	'Απόστολος Π. Δημόπουλος	Κυριακή Α. Λιμενινού		'Αρχιμ. Χρυσογ. Λαυριώτης
» 28	Νικήτας Π. Καργάκος	Θεοφίλη Π. Κρικέλα		Αἰδ. Δημήτριος Λολακᾶς
» 28	'Ηλίας Ε. Διακονίας	'Ελένη Δ. Φεργαδάρη		Αἰδ. Δημήτριος Σγούρος
» 28	Ενθ. Γ. Σταματόπουλος	Μερσίνη Π. Τριανταφύλλου		'Αρχιμ. Δωρόθεος Παπαφίστας
» 28	Γεώ. Α. Θεοφιλόπουλος	'Άδαμαντία Π. Λαμπροπούλου		Αἰδ. Βασίλειος Μιχαλόπουλος
» 28	Βασίλ. Α. Καλερνίκος	'Ελένη Χρισούλα Ν. Μάσσια		'Αρχιμ. Δωρόθη Νεαμονιτάκης
» 28	Φίλιππος Κονδούλιας	Βασιλική Π. Κυριαζάκου		Αἰδ. "Αγγελος Τσιγκούνης
» 28	Σωτήριος 'Αλιγκας	Helen Corceo		Αἰδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
Μαρ. 1	'Αντώνιος Δράκος	'Ελένη "Οεμπα		'Αρχιμ. Φώτιος Πορίχης
» 3	Παναγιώτης Β. Γυρτέους	Πιοθούλα Ι. Κολίδου		'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιώπουλος
» 4	Κωνσταντίνος Γ. Σκαραμάλης	Σοφία Α. Διαζάκου		Αἰδ. Νικήτας Κεσές
		(Τὸ γένος Σιωμανοπούλου)		Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας
» 4	Γεώργιος Ι. Τζανῆς	'Ελένη Α. Δημοπούλου		Αἰδ. Βασίλειος Εύθυμιον
» 6	Παναγιώτης Δ. Τατούλης	Serafina A. Delnero		
» 7	Παναγιώτης Δ. Μπαστούνας	Βασιλική Κ. Γιανναΐτου		
» 7	Κωνσταντίνος Β. Κοτινᾶς	Γεωργία Κ. Κρόμπου		
» 7	Εντρ. Γ. Στεφανῆς	Βασιλική Π. Παταγεωργίου		
» 7	Νικόλαος Ι. Μονέκας	'Αθηνᾶ Σ. Βαγιάνη		
» 7	Στυρίδων Γ. Σιόλας	Γαυγιαλά Α. Παγώνα		
» 7	Ενάγγελος Παπαλιμπέρης	'Αγγελική Μπινάρη		
» 7	'Ιωάννης Π. Χριστάκος	Καλλιόπη Δ. Λαΐνη		
» 7	Γεώργιος Τούμπας	Σοφία Θεοφυλάκτου		
» 7	Γεώργιος Δ. Νιρόδος	'Αγεθή Κ. Καψιμάλη		
» 7	'Αθανάσιος Χ. Χαραλάμπους	Ενθυμία Θ. Χρήστου		
» 7	Φώτιος Π. Λιαζάκος	Χριστίνη Η. Πιτίνα Σ. Μωραΐτου		
» 7	Χρήστ. Δ. Τσιτινάτης	'Ελένη-Σταμάτα Γ. Καλομοίη		
» 7	Δημήτριος Γ. Τσίμπικας	Μαρία Ε. Κλωναρίδη		
» 7	Δημήτριος Γ. Βολοβένης	Μαρία Δ. Κάρφτων		
» 7	'Αριστοτέλης Ι. Σιώρης	'Ελένη Σ. Καραγιαννοπούλου		
» 7	Μιχαήλ Σ. Σταματαπάκης	Στυλιανή Ι. Ζαχαροῦ		
» 7	Μιχαήλ Π. Γκουγκός	Χριστανή Δ. Τσιμπίκα		
» 7	Χαρολάμπος Καραμουνώλης	Αικατερίνη Γ. Κεφάλα		
» 7	Δημήτριος Κ. Σαβδίας	Παναγιώτη Θ. Κοκλάνου		
» 7	Πέτρος Α. Καρνερούλης	Βασιλική Χελιώτου		
» 7	Τηλέμαχος Η. Βελόνης	Ενάνδα Γ. Κυριάκου		
» 7	Παύλος Γ. Βουώνης	Μαρία Φ. Κόλλια		
» 7	Γεώργιος Ε. Οίκονομίδης	Ευαγγελία Χ. Μαλαβίτου		
» 7	Παναγιώτης Κ. Κουλούρης	'Ελένη Γ. Σκάγκου		
» 7	Θεοφάνης Δ. Σίλβεστρος	Μαρία Κ. Φεζήκου		
» 7	Χαρολάμπος Α. Μποβιάτης	Βασιλική Γ. Αθανασούλια		
» 7	Δημ. Π. Κουλουρᾶς	Μαγδαληνή Γ. Αθανασούλια		
» 8	Παναγιώτης Μυλωνᾶς	Χρυσούλα Ι. Παπαλυμπέον		
» 10	Νικ. Κονκοτρίγκας	Κωνσταντίνα χήρα Ν. Σαγκούνα		
» 11	Κωνσταντίνος Π. Κερασιώτης	Εύγενία Κακάνη		

Ipswich, Mass.
Lowell, Mass.
Washington, D. C.

Παρακαλούνται δοι έτέλεσαν τούς γάμους αύτῶν κατά τὰς τελευταίας ἔθδομάδας καὶ δὲν unctional θέλεπον τὸ δνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΤΟΜΟΣ Γ'. Αριθ. 55.

Διευθυντής: Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ

14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΠΟ δλας σχεδὸν τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας τῆς χώρας ταύτης μᾶς στέλλονται εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν προγράμματα, ἀγγελτίρια, εἰδοποιήσεις περὶ οριοφωνημάτων καὶ τόσα ὅλα πράγματα σχετικὰ μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς μας κι' ἐφέτος ἐδῶ στὴν ἔνητειά. Καὶ δλ' αὐτὰ βέβαια μὲ τὸν ιερὸν σκοπὸν νὰ ἑορτασθῇ ἡ ἡμέρα τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας ὥραιοτερα, ἐθνικώτερα, ἀξιοπρεπέστερα, πανελληνικώτερα.

Οργανώσεις, Σύλλογοι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, Κοινότητες, Σχολεῖα, δλα ἑτοιμάζονται. Θίασοι ἐρασιτεχνικοὶ νὰ πάξουν ἀπὸ σκηνῆς δράματα ἐθνικά, γεμάτα ἡρωϊσμόν, ἐνθουσιασμόν, ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν. "Ομιλοὶ ἀπὸ ἐλληνόπουλα κι' ἐλληνοπούλες διὰ νὰ μᾶς δώσουν πλαστικὰς εἰκόνας ἀπὸ ἐκάστην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, κλασικῆς, βυζαντινῆς, νεοελληνικῆς. Καθαρίζονται αἱ παλαιαὶ ἡ γίνονται νέαι χλαμύδες καὶ περιεφαλαῖαι καὶ θώρακες καὶ τίθενοι αὐτοκρατορικαὶ καὶ φουστανέλλες καὶ τοπικαὶ ἐλληνικαὶ ἐνδυμασίαι καὶ ὅ,τι ἄλλο σχετικόν. Ἀπαγγελίαι διδάσκονται θυνοίων ποιημάτων ἡ λυπτερῷον τῆς σκλαβιᾶς. Τραγούδια ἐπαναλαμβάνονται μὲ ἴδιαίτερα μαθήματα ὁ Γέρο-Δῆμος, ὁ Κατσαντώνης κι' ὅλα κλέφτικα. Χοροί, οἱ ὅποιοι ἔχοντες διάφορα τοπικὰ ἡ χαρακτηριστικὰ τοῦ εἶδους των ὄντων μὰ ἐκδηλώνοντες δλοὶ των τὴν ἐλληνικὴν λεβεντιάν, ξαναδοκιμάζονται ἐπιμόνως. "Ολα-δλα διὰ μίαν πραγματικωτέραν, τραντακτοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας αἰσθήματος, ποὺ διατηρεῖται μέσα μας ἀσβυστον, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ περιβάλλον, ἐλεύθερον ἀπὸ τὰς πιεστικὰς ἀνάγκας τῆς ψύλικῆς ἐδῶ ζωῆς μας. Καὶ τὸ αἰσθήμα αὐτό, ποὺ καθημερινῶς κάποιαν αὔτιαν καὶ ἀφοριμὴν εὑρίσκει διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίζῃ ὅτι είνε μέσα μας καὶ μάλιστα ἄγουπνον, εύρισκει τὴν πλειόνων, τὴν πλειόνα κατάλληλον εὐκαιρίαν νὰ φωνάξῃ καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ κάθε χρόνον στὴν Ἐθνικήν μας ἑορτήν.

Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ είνε τὸ θῶμα τῆς ἐθνικῆς

μας ἐνότητος. Αὐτὴ ἡ ἐθνική μας ἐνότης ἔξωτερη κενεῖ τὴν λατοεία μας αὐτὴν ὅχι μόνον εἰς τὸ ιερὸν ἐλληνικὸν ἐδαφος, ἀλλ' ὅπουδήποτε κι' ἀν εύρισκωμενθα, διότι ποτὲ δὲν ἔβαρυνε πολὺ εἰς τὴν ἐθνικήν μας ζωὴν τὸ εἰς ποῖον ἐδαφος είνε τὸ κορμί μας. Τὴν ἐθνικὴν ἐνότητά μας τὴν ἀποτελοῦν αἱ ψυχαὶ μας.

"Ολίγα ἔθην παρουσιάσθησαν εἰς τὴν ίστοριαν των τόσον σκόρπια ὅπως ἡμεῖς, εἰς στεργιές, εἰς νησιὰ καὶ εἰς ἡπείρους, εἰς τὴν Εύρωπην, τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικήν καὶ τώρα τελευταίως εἰς τὴν Ἀμερικήν.

"Ἄλλ' ὅσον πλειό μεγάλο ἦτο τὸ σκόρπισμά μας ἐπάνω εἰς τὴν πανταχοῦ καὶ πάντοτε φιλόξενην, διὰ τὴν φυλήν μας, ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, τόσον πλειό ζωντανὸν ἀπεδείχθη τὸ αἰσθῆμα τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἐλληνικὴ χώρα ἦταν κομματιασμένη εἰς πολλὰ μικροθασίλεια καὶ μικροδημιοκρατίας, τὰ ὅποια πλειό πρόχειρον ἀσχολίαν των εἶχον νὰ κάνουν πολέμους μεταξύ των, ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἡ ἀπέραντος Περσικὴ αὐτοκρατορία ἐβουλίθη νὰ μολύνῃ τὸ ιερὸν ἐλληνικὸν ἐδαφος, ἀμέσως δλοὶ ἡνώθησαν καὶ τραγουδῶντας τὸν ψάλτην «Ὦ, παῖδες Ἐλλήνων, ἵτε, ἐλευθεροῦτε πατρίδα ἐλευθεροῦτε δὲ....» ἀνεδείχθησαν ἡμίθεοι.

Μετὰ τὸ ὑπέροχον αὐτὸν κατόρθωμα τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, παρουσιάσθη αὕτη εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κόσμου δημιουργὸς γλωσσικῶν, ποιητικῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐν γένει καλλιτεχνικῶν θαυμάτων, ποὺ προκαλοῦν ἔως σήμερον τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου.

Τὰ θαυμάσια αὐτὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς μας ψυχῆς φαίνονται πρὸ παντὸς ζωντανὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ εἰς τὴν Χριστιανο-Ἐλληνικὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Εἰς αὐτὴν πάλιν ἀσιανὰ βαρβαρικὰ κύματα, ποὺ κτυποῦσαν μανιασμένα εἰς τὰ στήθη της, ἔσπαζαν εἰς ἀφροὺς ἐπὶ ἐπτὰ αἰῶνας. Εἰς τὸ Βυζαντινὸν αὐτὸν σύνολον τὸ ὅποιον διεπαιδαγωγήθη εἰς ἀγῶνας σκληρούς καὶ περιπτείας διδακτικὰς καὶ ἔξελιχθη μὲ ζυμώσεις ἀ-

προσδοκήτους, δυνάμεθα νὰ υαμάσωμεν τὴν δύναμιν καὶ ἀντοχὴν τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς.

Τὸ ἵδιον πάλιν βλέπομεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἡ ὁποία ἦτο τὸ ἀγγελόμορφο πατὴδι τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ποὺ ἐγκυμονοῦσε 350 χρόνια στὴ σκλαβιά.

Ἡ ἵδια καὶ καλυτέρα παρουσιάζεται εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1912-13, ποὺ ὑπῆρξεν ἔνας ἀφθαστος παιὰν ἥρμονισμένος μὲ τὰς σάλπιγγας τῆς ἐνότητος τῆς ἐθνικῆς μας ψυχῆς.

Μίαν τοιαύτην ἐνότητα ἐθνικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἔνα σύνολον ἀπὸ ἑπτακόσιες καὶ πλέον χιλιάδας Ἑλληνικῶν ὑπάρχεων, παρουσιάζει σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ Ὁμογένειά μας. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐνότητης τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἔνεντειὰν δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολίᾳ ὅτι ἀνδρειεύεται μὲ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τοῦ καθενός μας, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὴν ἐθνικήν καὶ ἐκκλησιαστικὴν κληρονομίαν μας ἡ ὁποία εἶναι ἀσυγκρίτως πλειὸν πλουσία καὶ πλειὸν ἡλευτὴ ἀπό κάθε ἄλλου λαοῦ.

Αὐτὴ δὲ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις μας συνανθρώπει κάθε χρονιά· σᾶν σήμερα εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας καὶ φάλλομεν εὐγνώμονες δοξολογίας εἰς τὸν Ὅψιστον διὰ τὴν προτίμησίν του πρὸς τὸ ἔθνος μας καὶ εἰς γιορτάριους τόπους, αὐθιούσας καὶ θέατρα νὰ ψάλωμεν δοξαστικά εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὕμνους εἰς τὸν ἥρωάς μας, θυόρια εἰς τὴν ἀπτερον νίκην (ἔξιδανικευμένον καὶ ζωντανοποιημένον Ἑλληνικὸν μάρμαρον), παιᾶνας διὰ τὴν προγονικήν κατάκτησιν ἀληθειῶν καὶ ἰδεῶν μεγάλων, καὶ ν' ἀπαγγέλλωμεν προφητείας διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

'Αλλ' ὅσῳ καὶ ἐν εἴναι κοινοτυπίᾳ νὰ εἴπω ὅτι μίαν τοιαύτην ἐθνικὴν συνείδησιν στηριγμένην εἰς τέτοιαν ἐθνικὴν κληρονομίαν πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ τὴν κρατήσωμεν ζωντανήν καὶ ἄγρυπνον, ὅμως εἶναι καθῆκον νὰ τὸ συνιστᾶ ὁ καθένας μας συνεχῶς αὐτό. Εἶνε ὥραῖον, εὐγενές, ὡφέλιμον καὶ ἀπαραίτητον νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν συνείδησιν θερμουργὸν καὶ ψυχικῶς τούλαχιστον, νὰ ξωμενώς ἐν σύνολον θρησκευτικοφυλετικόν.

Μὲ αὐτὸν δὲν ἐννοοῦμεν καμμίαν ἀντίθεσιν τῆς ζωῆς μας πρὸς τὴν ζωὴν τῆς χώρας ταύτης, ἡ ὁποία μας φιλοξενεῖ τόσον εὐγενικά, τόσον ἀδελφικά. Κατ' οὐδένα λόγον δὲν στέκει οὐδὲ δικαιολογεῖται νὰ δείξωμεν ἀγνωμοσύνην εἰς τὴν τιμήν, ποὺ μᾶς κάνει ὁ Ἀμερικανικὸς λαός, νὰ μᾶς γράφῃ πολίτας τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας καὶ νὰ μᾶς ἔχῃ συμπολίτας του. Οὐδέποτε θὰ φανῶμεν ἀχάριστοι πρὸς τὰς εὐκαιρίας, ποὺ μᾶς δίνει ν' ἀναδεικνύωμεν τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὰ παιδιά μας εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ἐδῶ. Οὐδέποτε θὰ φανῶμεν ἀχάριστοι εἰς τὴν τόσον συγκινητικὴν καὶ τιμητικὴν φιλίαν καὶ εὔνοιαν, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιβάλλουν τὰ τέκνα τῆς χώρας ταύτης, ἐπίσημοι ἡ ἴδιωται καὶ πάντοτε θὰ καταβάλ-

‘Αρχιμ. Ἀθ. Καβάδη
Πρωτοθυγκέλλος.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἡ ἐρώτησις εἰς τὴν στήλην «Λύσεις ἀπορῶν» μοῦ δίδει, ὅπως ἐπιληφθῶ τοῦ ζητήματος τῶν Μνημοσύνων εἰς τὴν 'Ορθόδοξον Ἐκκλησίαν, γράφω τὸ ἀρθρον τοῦτο. Εὑρίσκω δὲ πολὺ μᾶλλον ἐπιβεβλημένον νὰ τὸ κάμω, διότι μόλις τώρα ἔξεδωκα τὸ νέον βιβλίον μου «Τὸ Ὅπερόπεραν ἢ ἡ Ἀπόκοσμος Ζωή», εἰς τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν περιέλαβα τὸ περὶ Μνημοσύνων ζήτημα, ὅπως δὲν περιέλαβα καὶ ὅλλα ἀκόμη ζητήματα τῆς ἐσχατολογικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔνεκα τοῦ περιωρισμένου χώρου τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἡ τέλεσις τῶν Μνημοσύνων ἐν τῇ 'Ορθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ είναι φανερόν, διτὶ προϋποθέτει τὸ δυνατὸν τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως ἢ καταστάσεως τῶν ψυχῶν ἐν τῷ "Ἄδη. 'Αλλὰ εἰς τὴν ἀπαραίτητον αὐτὴν προϋπόθεσιν φαίνεται ὡς νὰ μὴ συμφωνῇ τὸ θεμελιώδες δίδαγμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, διτὶ μετὰ θάνατον δρίζεται ἡ θέσις ἑκάστου ἐν τῷ "Ἄδῃ «ἐν ἀνέσει ἢ ἐν ὁδύνῃ καθ' ὅτι ἔκαστος ἔπραξε».

Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσπλάγχνου πλουσίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου ρητῶς ὁ Σωτὴρ καθορίζει τοῦτο μὲ τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν δίδει ὁ 'Αθροάμυν εἰς τὸν ἐν βασάνοις ὑπάρχοντα πλούσιον ἐν τῷ "Ἄδῃ: «Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαθες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὄμοιός τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὁδυνᾶσαι».

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ χωρίου καὶ ἐξ ὅλων σχετικῶν καταφαινεταὶ διτὶ μόνον ἡ κακὴ ἐγκόσμιος ζωὴ ἑκάστου κανονίζει τὴν μετὰ θάνατον κατάστασιν αὐτοῦ, συνεπῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡθικὴ ἀνάπτυξις, ἢ βελτιώσις τῆς καταστάσεως τῶν ψυχῶν ἐκεῖ. Μὲ τὴν διδασκαλίαν δὲ τῆς Ἐκκλησίας «ἐν τῷ "Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια», δηλοῦται, διτὶ νὰ μὲν ὑπάρχει ἐκδήλωσις μετανοίας ἐκ μέρους τῶν κολασμένων ψυχῶν, διότι ὅλαις αἱ ψυχαὶ εἰς τὴν κόλασιν αἰσθάνονται τὰς

λωμεν κάθε προσπάθειαν νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι δλων αὐτῶν τῶν εὐεργεσιῶν. 'Αλλὰ δὲν θέλομεν πάλιν νὰ μᾶς πνίξῃ κανεὶς τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μας, ποὺ θεωροῦμεν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μας αἷμα Ἑλληνικόν. Ζητοῦμεν ἀκόμη νὰ μὴν ἀμφισθητήσῃ κανεὶς τὸ δικαίωμά μας νὰ χαιρώμεθα, ὡς σύνολον φυλετικὸν καὶ θρησκευτικόν, ὡς Ἑλληνοθρόδοξος Ὁμογένεια, εἰς τὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν τοῦ καθενός μας, καθὼς καὶ νὰ κλαίωμεν πάλιν ὡς σύνολον εἰς τὴν λύπην ἡ τὴν δυστυχίαν ἔστω καὶ ἐνὸς μόνον ἀπὸ ἡμᾶς.

Μὲ τέτοιο πνεῦμα θὰ ἐορτάσωμεν καὶ ἐφέτος περήφανα τὴν ἐθνικήν μας ἐορτήν.

τύφεις τῆς συνειδήσεως διὰ τὰ κακά τὰ ὅποια εἶχαν πράξει ἐν τῇ ζωῇ καὶ ποθοῦν νὰ μὴ τὰ εἶχαν πράξει, ἀλλ' ἡ μετάνοιά των αὕτη δὲν ἔχει δι' αὐτὸς κανὲν ἀποτέλεσμα· δηλ. «ἐν τῷ Ἀδῃ οὐκ ἔστι ὀφέλεια διὰ τὸν κολασμένον ἐκ τῆς μετανοίας του ἑκεῖ».

Παρὰ ταῦτα δόμως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἔχει τὰ Μνημόσυνα, μὲ τὰ ὅποια οἱ ζῶντες παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν, εἰς τόπον ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός. Ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶχε τὰς μνείας ἡ μνήμας τῶν νεκρῶν. Εἰς τὰ δίπτυχα, τῶν ὅποιων γίνεται χρῆσις ἀπὸ τότε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ εἰς τὰ ὅποια ἡσαν γεγραμμένα τὰ δύναματα τεθνεώτων ἵνα μνημονεύονται κατ' αὐτήν, ἔχομεν βεβαίαν μαρτυρίαν περὶ τῆς γνώμης τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἡ μνημόνευσις αὕτη παρέχει ὀφέλειαν εἰς τὰς ψυχάς. 'Ο Αὔγουστῖνος ἀπὸ τὸν Δ'. αἰῶνα ἀναφέρει τὴν καθιερωμένην πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας νὰ εὑχεται ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων καὶ λέγει διὰ τὴν θανάτην τῆς μητρός του: «Ἡ θυσία τῆς ἡμετέρας ἀπολυτρώσεως, (δηλ. ἡ Θ. Λειτουργία) προσεφέρετο κατὰ τὸ εἰωθός ὑπὲρ αὐτῆς» ἐνῷ ἀκόμη οὔτε εἶχε ταφῇ τὸ νεκρὸν σῶμά της. 'Ο Χρυσόστομος λέγει: «οὐκ εἰκῇ ταῦτα ἐνομοθετήθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐπὶ τῶν φρουτῶν μυστηρίων μνήμην ποιεῖσθαι τῶν ἀπελθόντων. 'Ισασιν αὐτοῖς πολὺ κέρδος γινόμενον, πολλὴν ὀφέλειαν».

'Ἐν τῷ συνόλῳ δὲ ἀπὸ τὰς γνώμας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τὴν ἐν γένει ἀρχαιοτάτην πρᾶξιν αὐτῆς, συνάγομεν ὅτι παραδέχεται ἡ Ὁρθόδοξης Ἐκκλησία τὸ δυνατὸν τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως ἡ καταστάσεως τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Ἀδῃ, διὰ τῶν προσευχῶν τῆς δρατῆς Ἐκκλησίας, δηλ. διὰ τῶν μνημοσύνων.

'Ἄλλὰ τότε πῶς συμβιβάζεται τοῦτο μὲ τὸ: «ἐν τῷ Ἀδῃ οὐκ ἔστι μετανοία» καὶ τὸ: «Ἐν τῷ Ἀδῃ ἡ κατάστασις ἐκάστου είνε «ἐν ἀνέσει ἥ ἐν δόδυῃ καθ' ὅ, τι ἔκαστος ἔπραξε»;

'Η φυσική καὶ λογική καὶ δρόδοδος ἀπάντησις εἰς τὴν φαινομενικὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν τῶν εὐαγγελικῶν οριμάτων καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως τῆς Ἐκκλησίας είνε ἡ ἔξης:

'Ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ δὲν είνε ἀπολειστική. Τούναντίον δὲ συμβιβασμὸς ὑπάρχει καὶ λόγικὸς καὶ δρόδοδος, ἐὰν λάθωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔξης:

'α'. Ὄτι ναὶ μὲν μὲ τὴν μερικὴν κρίσιν τὴν δποίαν κάνει ἡ παγγυνωσία τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν σωματικὸν θάνατον κάθε ἀνθρώπου περὶ τῆς ἀξίας τῆς ψυχῆς του, καθορίζει ποία θὰ είνε ἡ θέσις αὐτῆς στὸν "Ἀδῃ" ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὐτῆς καὶ ὁ καθορισμὸς δὲν είνε καὶ δὲν μποροῦν νὰ είνε μοιραῖα, ὑποχρεωτικά διὰ τὸν Θεόν, ὥστε μὲ τὸ ἀναλλοίωτό τους νὰ ἐκμηδενίζουν τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ καὶ νὰ τοῦ ἀπολείσουν κάθε βούλησιν, κάθε ἐνέργειαν, εὐστηλαγχίαν περὶ τῆς τύχης μιᾶς ψυχῆς στὸν "Ἀδῃ". 'Εὰν ήτο ἔτσι, τότε διὰ Θεός δὲν θὰ ήτο ἀπεριόριστος, θὰ περιωρίζετο ἀπὸ τές διεσ του τές πράξεις ἀθελά του. Δὲν θὰ ήτο διὰ κύριος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνευματικοῦ θανάτου.

'β'. Ὄτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ Ἀδῃ δὲν ἔχει μὲν ἀφ' ἑαυτῆς της ἡθικὴν ἀνάπτυξιν, δηλ. δὲν ἔχει στάδιον ἡθικῆς δοκιμασίας, ὥστε νὰ ἀποδειχθῇ ἀξία ἀμοιβῆς ἔκει καὶ καλυτερεύσεως τῆς θέσεως της ἀλλ' αὐτὸς δὲν σημαίνει ὅτι καὶ διὰ Θεός δὲν δύναται νὰ τὸ κάψῃ. 'Αφοῦ ἐναπόκειται εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ (χωρὶς βέβαια πλέον τὴν συνέργειαν τῆς ψυχῆς) τότε δὲν μποροῦμεν νὰ ἀπολείσουμε τὸ δυνατὸν τῆς καλυτερεύσεως τῆς θέσεως μιᾶς ψυχῆς, εἴτε προσωρινῶς εἴτε σταθερῶς, διότι ἔτσι θὰ ἥρονούμεθα τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ.

'Η βελτίωσις δὲ τῆς καταστάσεως τῆς ψυχῆς ἐν τῷ "Α-

δη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ δύο τρόπους: ἢ ὡς ἐλάττωσις τῆς δύνης της, ἐὰν ὡς ἀμαρτιαλή είνε στὴν κόλασι, ἢ ὡς αὔξησις τῆς μακαρούτητός της ἐὰν είνε ἀξιόμεθος εἰς τὸν Παράδεισον.

'Ἐλνε ἀνάγκη δόμως νὰ ἀναφέρω τὴν πραγματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν Μνημοσύνων, διὰ νὰ μὴ συμβῇ παρεξήγησις.

'Ἡ Ὁρθόδοξης Ἐκκλησία πιστεύει ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὰ μνημόσυνα καὶ εὐχαὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δὲν ἔχουν ἐφ' ἑαυτῶν των τὴν δύναμιν νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς ἐν τῷ "Ἀδῃ" διδάσκει ὅτι ἀπλῶς δι' αὐτῶν παρακαλοῦμεν μόνον τὸν Θεόν, ἐκ τοῦ δποίου καὶ μόνου ἔξαρταται τὸ ζητούμενον ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲ ὃ ἀνθρώπος ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ δποίου τελεῖται τὸ μνημόσυνον δὲν ἀπέθανεν εἰς τὴν κατάστασιν ψυχικῆς πωδόσεως καὶ ἀμετανοησίας, ἐν ἐπιγνώσει. Δηλ. "Ολοὶ οἱ ἀνθρώποι εἰμεθα ἀμαρτιοί, ἀλλοὶ δλίγον καὶ ἀλλοὶ περισσότερον. 'Εὰν αἱ ἀμαρτίαι ἐνὸς κατέστησαν αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν μισητὸν εἰς τὰ δύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς καταστάσεως του οὗτος, ὅχι μόνον δὲν ἡσυχάνθη μετάνοιαν ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἀπέκρουες ἐπιμόνως πᾶσαν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέθανε θυμισμένος εἰς τὴν ἀμαρτίαν, τότε αὐτὸς είνε ἀσυγχώρητος μετὰ θάνατον καὶ, δισδήποτε μνημόσυνα τελεσθοῦν ὑπὲρ ἀναταύσεως τῆς ψυχῆς του, είνε ματαιοπονία, διότι οὗτος διέπραξε «βλασφημίαν κατὰ τὸν 'Αγίου Πνεύματος» ἀμάρτημα τὸ δποίον εἰπεν διὰ Σωτῆρος δὲν θὰ συγχωριθῇ οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. 'Εὰν δόμως αἱ ἀμαρτίαι ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅσον βαρεῖαι καὶ ἀν ἡσαν, δὲν ἔπιξαν τὴν συνειδήσειν του καὶ συνησχάνθη τὴν κατάστασίν του οὗτος καὶ μετενόησε, ἀλλὰ δὲν ἐπόρθησε δόμως νὰ καθαριθῇ καὶ νὰ δείξῃ τὸν καρπὸν τῆς μετανοίας του, εἴτε διότι δὲν θάνατος δὲν τοῦ ἔδωκε καιρὸν εἴτε διότι κατόπιν κατέστη ἀνίκανος σωματικῶς ἡ διανοητικῶς, τότε δὲν δύναται μὲν νὰ είνε ἀξιόμεθος εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωήν, δὲν ἀποκλείεται δόμως νὰ εύνοηθῇ ἀπὸ τὸν πολυενύσπλαγχνον Θεόν, εἰς τοῦ δποίου τὴν θέλησιν καὶ παντοδυναμίαν ὑπόκεινται τὰ πάντα.

'Τοιούτους χριστιανοὺς ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐκκλησία παρεδέχθη ὅτι τὴν εὔνοιαν ταύτην διὰ Θεός είνε δυνατὸν νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν, κατὰ τὴν μέσην κατάστασιν τῶν ψυχῶν, δυστοπούμενος διὰ τὸν δεῖσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς ἀναιμάτου θυσίας (Θείας Λειτουργίας) καὶ εὐσεβῶν ἔργων τῶν ἐπιζώντων καὶ δεομένων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἐκείνων. Παρακαλεῖ δηλ. τὸν Θεόν νὰ γίνη θεωρίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἐκείνων, χωρὶς βέβαια καὶ νὰ προεξοφλῇ διότι διὰ Θεός θὰ τὸ κάψῃ, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον.

'Ἐπειδὴ δὲ κανεὶς δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὰ μύχια τῆς καρδίας οἰονδήριτος ἄλλον καὶ νὰ ἔχῃ ἐξηρκιθωμένην τὴν ἡθικὴν ποιότηταν αὐτὸν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ τελέσῃ μνημόσυνον διὰ τὸν ἐν ἀμετανοησίᾳ ἀποθανόντα, ὃς μάταιον, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία τελεῖ διὰ πάντας τοὺς Χριστιανοὺς τὸ μνημόσυνον, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν είνε τις ἀξιος τοιαύτης μετανοίας ἡ μή, καὶ ἐγκαταλείπεται κατόπιν εἰς τὴν εύσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

'Καὶ τώρα διόπτετε καθιορίσαμεν μὲ ποῖον σκοπὸν καὶ ἐλπίδα τελεῖ τὸ μνημόσυνα ἡ Ἐκκλησία καὶ διὰ ποίους καὶ ούσιαν τὰ τελεῖ ἀς ἀνατεύξωμεν διεξοδικώτερα τὸν τρεῖς λόγους ἐπὶ τῶν δποίων στηρίζει τὴν ἐλπίδα ταύτην καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῶν μνημοσύνων.

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος)

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Τμήμα ΙΙ. ΙΙ.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ

Κύττα! ό σπινθήρας ό ιερός τὸν οὐρανὸν
Φωτίζει τῆς Ἀνατολῆς καὶ ξαναβρίζει
‘Η Ἐλλὰς τ’ ἀρχαῖο τῆς ὄντος τ’ ἀνδρεῖα παιδιά τῆς
Μπαίνουν καὶ πάλι στὶς γραμμὲς τῶν Ἀρμοδίων,
Ζητοῦν βοήθεια στῶν μαχῶν τὸν κάμπτους. ‘Ω, σεῖς
Γυνοὶ τοῦ Σταυροῦ, σᾶς προσκαλεῖ, δὲν τὴν ἀκοῦτε;
Ποὺ εἶν’ ἐκείνη η δύναμη ποὺ εἴχε ἀστράφει
Στὸ ἀκούσμα πολεμῆς κραυγῆς στὸν κόσμο;
‘Αλλοίμονο! ἔσθυσε μαζὶ μὲ τὸν ἵπποτοιμό!
‘Αλλοιδὲ, ἂν ξεστρώνονταν γιὰ σὲ η Ἐνδρῶπη
Καὶ στρατιές ξεπάθωναν γ’ χιρήτρες,
Τότε τὸ μισθεύγαρο ποὺ κιμπαῖται
Μ’ ἀλαζονία, θὰ ζάρωνε μπόδις στὸ Σταυρό,
Ποὺ ἔκανε ἄλλοτε στρατοὺς νὰ τοῦ παραδοθοῦν.

(Μετάφρασις Δ. Β.)

Μ’ αὐτούς τοὺς στίχους πρώτη ή ἐφημερὶς «Albany Argus» στὴν πρωτοχρονιάτική της ἔκδοσι τοῦ 1822, ὑπόδεχθηκε τὴν ἔκκλησιν ποὺ ἔκαμε η Μεσσηνιακὴ Γερουσία τὸν Μάϊον τοῦ 1821 πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν.

Στὴν ἔκκλησιν αὐτὴν οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι “Ἐλληνες πατριῶται στὸν ἀγῶνα των γιὰ τὴν ἐλευθεριά, ζητοῦσαν βοήθεια ἀπὸ ἔνα ἐλεύθερον Λαόν ποὺ εἴχεν ἀγωνισθῆ κι” αὐτὸς γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθεριά του καὶ γνώριζε καλὰ τὴν ἀξίαν ἐνὸς τέτοιου ἀγῶνος.

Καὶ δὲν ἥργησαν οἱ στίχοι αὐτοὶ ν’ ἀνάψουν σὰν σπινθῆρας φωτιὰ στὴν ψυχὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ, ἐνὸς Λαοῦ ποὺ τόσην ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ λατρείαν ἔτρεφε πρὸς τὴν Ἐλλάδα, η δόποια γι’ αὐτὸν ἥταν η ἀκπροσώπησις κάθε εὐγενικῆς ίδεας καὶ η πηγὴ κάθε γνώσεως.

Στὰς 4 Ιουλίου, 1822, ήμέρα ἔορτασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ, στὸ Albany, N. Y., ὁ διακεκριμένος πολίτης Benjamin Butler στὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἔστρεψε τὸν λόγον του σὲ ὅμνο πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην Ἐλλάδα καὶ μὲ ψυχικὴ δύναμι ἔκαμε ἔκκλησιν στὰ πλήθη ποὺ κατέληγε μὲ τὰ ἔξης βαθυστόχαστα λόγια: —«Ἡ Χώρα, δποὺ η φωνὴ τῆς ἐλευθεριᾶς πρωτακούστηκε, δποὺ οἱ βροντεροὶ της ἥχοι ἀντηχοῦν ἀκόμη ἀνάμεσα στὰ νησιὰ τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ψαύουν τὸ ἀγιασμένο χῶμα τῆς Ἐλλάδος: δποὺ η σκηνὴς τῶν Θερμοπυλῶν καὶ Μαραθῶνος καὶ οἱ Σπαρτιατικοὶ τάφοι ξαναζοῦν, καὶ η Ἐλλάς, η ἀρχαῖα τροφὸς τῆς ἐλευθερίας, ἐπιστήμης καὶ τέχνης, ξυπνᾷ ἀπὸ τὸν βαθὺ λήθαργο τοῦ θανάτου καὶ βαδίζει πρὸς τὸ φῶς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς περασμένης δόξης τῆς».

Τὰ γεμάτα ἔννοια αὐτὰ λόγια δημιούργησαν ἐνθουσιασμὸ στὴν εὐγενικὴ ψυχὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ. Καὶ ἔξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμὸ τους αὐτὸν στὸ συλλαλητήριο ποὺ ἔγινε σὲ λίγες μέρες.

Συνέταξαν ἔντονο διαμαρτυρία καὶ ψήφισμα γιὰ τὴν ἀπάθεια τῆς Ιερᾶς Συμμαχίας τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸν

“Ἐλληνικὸν ἀγῶνα, ”Εκαμαν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν καὶ καλοῦσαν αὐτὸν ν’ ἀνοίξῃ διάπλατα τὴν καρδιά του καὶ νὰ προσφέρῃ κάθε δυνατὴ βοήθεια στὸν ἀγῶνα τῶν Ἐλλήνων.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγους μῆνας μερικαὶ Ἀμερικανῖδες κινούμεναι ἀπὸ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσφέρουν, ὅπως εἰμποροῦν στὸν Ἐλληνικὸν ἀγῶνα ἐπενόησαν τὸ τέχνασμα νὰ στηθῇ στὸ Brooklyn Heights ἔνας πελώριος Σταυρὸς ποὺ γινόνταν δρατὸς ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς Νέας Υόρκης· ἐπάνω σ’ αὐτὸν εἶχε τεθῆ μιὰ μεγάλη ἐπιγραφή, «Ἀφιερωμένο στὸν Ἐλληνικὸν ἀγῶνα». Σκοπὸς των ἥταν δ σταυρὸς νὰ θυμίζῃ σὲ κάθε Νεϋορκέζο ὅτι ἔνας ἀγῶνας ιερὸς γιὰ τὴν ἐλευθεριὰ τῆς Ἐλλάδος εἶχεν ἀρχίσει καὶ ὅτι δ ἀγῶνας αὐτὸς χρειάζεται βοήθεια.

Καὶ δὲν ἥργησε η βοήθεια αὐτὴ νὰ ἔλθῃ.

Σὲ λίγους μῆνας σχηματίσθηκε μιὰ μεγάλη ἑθελοντικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς πλειό διακεκριμένους Νεϋορκέζους. Μὲ πίστιν ιεράν καὶ μὲ πραγματικὴν ἀγάπην καὶ ἐνθουσιασμὸ εἰργάσθηκε τόσο γιὰ τὴν συγκέντρωσι ὄλικῆς βοήθειας, δσο καὶ εἰς τὸ νὰ διαδώσῃ μὲ κάθε δυνατὸ μέσο τὴν ίδεολογία τὴν Ἐλληνικὴ καὶ νὰ κινήσῃ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ σκοπὸν τοῦτον.

‘Αλλ’ ὅμως δ σπουδαιότερος πρωταγωνιστὴς στὴν διέγερσι τοῦ ἀμερικανικοῦ αἰσθήματος πρὸς τὴν Ἐλλάδα ὑπῆρξεν δ μέγας φιλέλλην καθηγητὴς τῆς Ἐλληνικῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Harvard, Edward Everett. Ο ἀκούραστος αὐτὸς θαυμαστὴς τῆς Ἐλλάδος ἔθεσεν ὡς ίδανικώτερο σκοπὸ στὴ ζωὴ του τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐλευθεριᾶς τῆς Ἐλλάδος. “Εγραψεν, ἔκηρυξεν, ἀγωνίσθηκε, μὲ κάθε μέσο στὴν κατοχὴ του γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ἡ εὐγενικὴ του προσπάθεια βρῆκε ἀπήχησι σὲ κάθε Ἀμερικανικὴ ψυχή. Ἡ φιλελεύθερη Ἀμερικανικὴ ψυχὴ αἰσθανόνταν ίδιαίτερη ἀδελφικὴ συμπάθεια στὸ σκοπὸν τῆς ἀγωνιζομένης Ἐλλάδος. Καὶ τὸ αἰσθήμα αὐτὸ πλημμύριζε καθὼς δ ἀγῶνας προχωροῦσε.

Δυνατές προσωπικότητες καὶ σημαίνοντες παράγοντες τῆς Φιλελεύθερης ταύτης Χώρας, σὲ κάθε τους εὐκαιρία ἀφηναν νὰ ἐκδηλωθῇ η ἀμέριστος συμπάθειά τους στὸν Ἐλληνικὸν ἀγῶνα. Λαός, Κλῆρος, Ἐφημερίδες, περιοδικά, ὅλοι ζητοῦσαν τὴν ἐπίσημον ἐνεργόν βοήθειαν καὶ ἐπέμβασιν ὑπὲρ τῆς Ἐλλάδος. Καὶ η φωνὴ των ἡκούετο στοὺς ἐπισήμους θαλάμους τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, στοὺς ὅμβωνας τῶν Ναῶν καὶ σὲ κάθε λαϊκὴ συγκέντρωσι.

Καὶ η φωνὴ αὐτὴ ἥταν μιὰ εἰλικρινὴς καὶ πραγματικὴ ἀκδήλωσις τῆς ἀγάπης καὶ λατρείας των πρὸς τὴν ἐλευθεριὰ καὶ πρὸς τὴν Ἐλλάδα.

Ο ἐνθουσιασμὸς εἶχε τόσο κορυφωθῆ ποὺ πολλοὶ θουλευταὶ πρότειναν στὸ Κογκρέσσο νὰ ψηφισθῇ εἰδικὸ κονδῦλο στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Κράτους γιὰ βοήθεια πρὸς τὴν Ἐλλάδα.

Μετὰ ἀπὸ τὴν Νέα Υόρκη ἥλθεν η Φιλαδέλφεια. Ἐκεῖ δ μεγάλος φιλέλλην κ. Carey ἐκδότης καὶ ἀνθρωπιστὴς ἐσχημάτισε μιὰ μεγάλην Ἐπιτροπὴ μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ ἔξεγειρῃ τὸ δημόσιο αἰσθήμα. Στὲς ἔνέργειές του ὠφείλετο τὸ περίφημο συλλαλητήριο τῆς Φιλαδελφείας ποὺ ἔγινε στὴν σημερινὴ Ἐλληνικὴ ‘Εκ-

κλησία «"Άγιος Γεώργιος» και στὸ δποῖον κύριος δμιλητής ήταν δ 'Επισκοπελιανὸς 'Επίσκοπος White.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀκολούθησε ἡ Βοστώνη, ὅπου δ γνωστὸς Everett ἔξεφώνησε τὸν περίφημον λόγον, ποὺ κατέληγε στὰ ἀξέχαστα αὐτὰ λόγια: «Εἰσθε οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται, οἱ ὑπερήφανοι γιὰ τὴν ἐλευθεριὰ καὶ ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος σας; Ἡ Ἑλλάς ἐπίσης σῆμερα ἀγωνίζεται δι' αὐτὰ τὰ εὐλογημένα πράγματα, τὰ δποῖα αὕτη ἐδίδαξε στοὺς πατέρας σας νὰ ἀποκτήσουν μὲ τὸ αἷμά των. Καὶ ἐνῷ σᾶς ζητεῖ τὴν βοήθειάν σας πρέπει ἔγώ νὰ σᾶς συστήσω νὰ τὴν παραχωρήσῃτε; Δὲν εύρισκομαι εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν πόλιν τῶν Pilgrims, στὴν πραγματικὴ γενέτειρα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας, οὐχὶ μακρὰν ἀπὸ τὸ Hall τῆς προκυμαίας, καὶ μεταξύ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Dorchester καὶ Burke Hill; Ἐδῶ ἀφήνω τὴν δικαίαν ὑπόθεσιν τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων.»

Οἱ "Ἑλληνες ἡγωνίζοντο στὰ θουνά καὶ στοὺς κάμπους τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ μεγάλοι φίλοι τους στὴν ἐλεύθερη αὐτὴ χώρα εἶχαν ξανοιχθῆ σ' ἕνα ὄλλον ἀγῶνα γεμάτον ἀπὸ ιδιαίσμόν, σεβασμὸν καὶ ἀπεριόριστον ἐκτίμησι πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ξαναζωντάνευε, μὲ μιὰ μόνον χαρὰ κι' ἐπίδα νὰ τὴν ξανατίδοιν Ἑλλάδα μεγάλη καὶ ἔξυψωμένην στὸ περασμένο μεγαλεῖόν της. ἔτσι τὴν ὀνειρεύονταν καὶ ἔτσι τὴν ἥθελαν.

"Ἄπ' αὐτὸ κι' ἀπ' ὄλλα σχετικὰ θγαίνει ἔνα μεγάλο καθῆκον εὐγνωμοσύνης μας ὡς Ἑλλήνων δποῦ κι' ἀνθρισκώμασθε.

Πρὸς τές χιλιάδες Ἀμερικανοὺς Φιλέλληνας, ποὺ αἰσθάνθηκαν τὸν ἴδιον παλμόν μας στὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ ιδιαιτέρως τοὺς πρωτοστατήσαντας διακεκριμένους πολίτας τῆς Χώρας ταύτης, Monroe, Madison, Daniel Webster, Edward Everett, Edward Livingston, Nathan Carey, Wm Bayard, Samuel Howe, J. Miller, King, Keaton, Kent, Galattan, Bishop White καὶ ὄλλους σήμερα, ἡμέρα γιορτάρικη τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας στρέφονται οἱ στοχασμοὶ μας καὶ συλλογισμοὶ μας καὶ μὲ θαῦτα σεβασμὸν κλίνομεν τὸ γόνον στὴν μνήμην τῶν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ἀπεριόριστον. Καὶ πρὸ πάντων ἡ ιδικὴ μας εὐγνωμοσύνη ποὺ ἤλθαμε νὰ ζήσουμε στὴ Χώρα αὐτῶν, ποὺ μὲ τὴν θυσία τους καὶ μὲ τοὺς ἀγῶνες τους στερέωσαν τὴν ἐλευθερία θασισμένη στές ἰδέες τές Ἑλληνικές, εἶναι πλειό θαθεὶά καὶ πλειό δυνατή. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν λησμονεῖ τὸν εὐέργετην της. Σὲ κάθε εὐκαιρία καὶ σὲ κάθε στιγμὴ εἶναι ἔτοιμη νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαόν μὲ τὸν δποῖον συνδέεται ὅχι μόνον μὲ τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ πλειό στενώτερα, μὲ τὸν συντατισμὸν στές ἰδέες καὶ στὰ προοδευτικὰ αἰσθήματα. Ἡ ψυχικὴ μας συγγένεια εἶναι μεγαλειτέρα γιατὶ προέρχεται ἀπὸ τὴ φιλελεύθερη τάσι στὴ σκέψι καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια ἰδανικὰ αἰσθήματα.

Γι' αὐτὸ καὶ τὴ θετή του Πατρίδα τὴν Ἀμερικὴ τὴν θεωρεῖ δ 'Ελλην μετανάστης καὶ τὰ παιδιά του, μιὰ μεγάλη Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀγαπᾷ μὲ δλη τὴν δύναμι τῆς ψυχῆς του ἔτοιμος νὰ θυσιασθῇ στὸ πρώτο κάλεσμά της.

Μὲ ὑπερηφάνεια καὶ εὐλάβεια σήμερα ἡμεῖς τὰ θετὰ τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας ἀποτίομεν φόρον εὐγνωμοσύνης στοὺς μεγάλους ἔκείνους Ἀμερικανοὺς Φιλέλληνας ποὺ τόσον εὐγενικά είργασθησαν γιὰ τὴν ἐλευθεριὰ τῆς γλυκεῖας μας πατρίδος Ἑλλάδος.

Φιλ. Βλαζοπούλου, Πρωτοπρεσβυτέρου
Τερ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος
Haverhill, Mass.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΤΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ

Δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀπόλαυσις καὶ ἰερωτέρα ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν θαλεόν καὶ γεμάτην ἀπὸ ζωὴν καὶ ἐλπίδας νεότητα ποὺ τὸν ἵερον θυσιαστηρίου νὰ συμπετέχῃ ἐνεργῶς τῆς Θείας Λατρείας καὶ νὰ κοινωνῇ ἐν πνευματικῇ καὶ οὐρανίῳ ἔξάρσει τοῦ τιμίου αἵματος καὶ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ Κυρίου, ὡς ἀπαρχὴν τοῦ ἵερον τῆς ἀγῶνος διὰ τὴν ἔξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἔθνων μας παραδόσεων καὶ ἰδεωδῶν.

'Αφ' ὅτου ἀπῆλθον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1927, παρ' ὅλας μου τὰς προσπαθείας, δὲν ἥδυνήθην ν' ἀπολαύσω τὸ γεμάτον ἀπὸ ὑποσχέσεις θέαμα τῆς Νέας μας Γενεᾶς, νὰ προσέρχηται κατόπιν πνευματικῆς προετοιμασίας καὶ ομαδικῶς εἰς τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν. Οἱ μικροὶ μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἥσαν ὡς ἐκ τούτου ἡ μόνη μου παρηγορία.

Ἐνεθυμούμην τοὺς νεαροὺς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας καὶ τοὺς γεμάτους ἀπὸ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν νεαροὺς ἐπιστήμονας τῶν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων τῶν Ἀθηνῶν, οἵτινες κατὰ πᾶσαν Κυριακήν, μὲ τὰ πρόσωπα ἀπαστράπτοντα ἀπὸ θεῖον ἐνθουσιασμὸν, προσήρχοντο ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν. «Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε» πρὸς μετάληψιν τῶν Τιμίων Δώρων καὶ κατόπιν κλίνοντες τὰ γόνατα ηὐχαριστούν τὸν Κύριον διότι τοὺς κατηξίωσε νὰ γίνουν μέτοχοι τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ τοῦ Ἀχράντου Αἵματος Του καὶ ἔφαλλον ἐν κατανύξει τὸν ἵερον ὑμνον: «Ἔδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν» διὰ νὰ ἀνιστῶσιν εἰς τὴν ἐκφράσην: «Ορθοί, μεταλαβόντες».

Τὴν ἴδιαν χαρού, τὴν ἴδιαν ἀγαλλίασιν ἥσθιανθην καὶ πάλιν ἐφέτος καὶ πιστεύω, δτι καὶ ἐφεξῆς θὰ τὴν αἰσθάνωμαι, διότι ἡ Χριστιανικὴ "Ἐνώσις τῶν Νέων καὶ Νεανίδων τῆς Κοινότητος μας τῶν 'Αγίων Ἀποστόλων" τοῦ Χαροκόπεια, ἀμα τῇ ἴδρυσε της, προσῆλθεν εἰς τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Δώρων τὴν 17ην Ιανουαρίου κατόπιν καταλήποι προπαρασκευῆς, διὰ νὰ διατρανόσῃ τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν της εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν εἰς τῆς δποῖας τὴν ὑπηρεσίαν θὰ ταχθῇ μὲ δλη τὴν ζέσιν καὶ τὸν ζῆλον ποὺ διακρίνει τὴν ἥλικιαν ταύτην.

Καὶ ἔδο οἱ νέοι μας ἥσαν δλοι φοιτηταὶ Γυμνασίων καὶ Πανεπιστημίων, δπως καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἥσαν οἱ μεταλαβόντες περὶ τοὺς πεντήκοντα.

'Ἐν θρησκευτικῇ πράγματι σιγῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς μὴ ἀποκρυπτομένης πνευματικῆς ἀγαλλίασεως τοῦ πολυτάρχοντος ἐκκλησιασμάτος προσῆλθον ἀπαστράπτοντες ἐκ χαρᾶς οἱ νέοι μας εἰς τὸ βάπτισμα τοῦτο τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως των εἰς τὸν Κύριον.

"Ἐχω δὲ τὴν πεποίθησιν, δτι διὰ τῆς ὁμαδικῆς ταύτης προσελεύσεως τῶν νέων μας εἰς τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν κατὰ τὴν πρέπουσαν στιγμήν, θὰ τεθῇ ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς μίαν παράχορδον καὶ δχι εύσεβη συνήθειαν, τὴν δποῖαν συνήτησα κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐφημεριακήν μου ὑπηρεσίαν. (Συνέχεια εἰς τὴν 15ην Σελίδα)

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΕΝ από τὰ ζητήματα τοῦ 'Ελληνισμοῦ τῆς 'Αμερικῆς, τὸ πρώτιστον, ἀσφαλῶς, εἶνε τὸ πῶς θὰ ἀναπτύξουν τὰ 'Ελληνόπουλα εἰς τὰς καρδίας των αἰσθήματα ὡραῖα καὶ εὐγενῆ. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἵσως "Ἐλλην γονεὺς δ ὅποιος δὲν θὰ θήθελε νὰ συμβουλεύσῃ τὰ ἄριστα τῶν πραγμάτων εἰς τὰ τέκνα του. 'Αλλ' ὑπάρχουν δυστυχῶς γονεῖς "Ἐλλήνες, κάτοικοι μεγάλων μάλιστα πόλεων, οἱ ὅποιοι πρὸ τῷ τέκνῳ τὸν τοῦ πατέρου καὶ εἰς ἐπήκοον ὅλων σχολιάζουν τὰ ζητήματα τῶν Κοινοτήτων, τῶν 'Ιερέων, τῶν Διδασκάλων, τῶν Ἐπισκόπων ἀκόμη κατὰ τρόπον ἀνευλαβῆ — διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν μετριωτέραν ἔκφρασιν. Δὲν φαντάζονται δῆμος οἱ γονεῖς αὐτοὶ ὅποιαν καὶ ὅπόσην ἀνυπολόγιστον ζημίαν ἐπιφέρουν εἰς τὰς ἀπαλάς καρδίας τῶν τέκνων των. Δὲν φαντάζονται τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς τὴν ὅποιαν κάμνουν, διαστρέφοντες τὰς συνειδήσεις τῶν νεαρῶν των βλαστῶν. Δὲν ὑπάρχει ἐν τούτοις τίποτε λευκότερον καὶ ἀθώστερον εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἀπὸ τὴν παιδικὴν καρδίαν. Καὶ τὴν λευκότητα αὐτὴν ἔρχονται νὰ μολύνουν αὐτοὶ οἱ ίδιοι γονεῖς μὲ τὴν ἀπρόσεκτον γλῶσσάν των. Πρὸ τῶν τέκνων δῆμος μόνον ζητήματα ὡραῖα εἶνε δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν. Τὸ νὰ κατακρίνουν καὶ νὰ σχολιάζουν καὶ νὰ ὑβρίζουν οἱ γονεῖς πρὸ τῶν τέκνων τῶν τὸν 'Ιερέα ή τὸν Ἐπίσκοπον ή τὸν Διδασκάλον, αὐτὸν εἶνε πολὺ ἀξιοθήητον πρᾶγμα διὰ μίαν οἰκογένειαν. "Ἄς ἀπομακρύνουν τούλαχιστον πρῶτον τὰ τέκνα τῶν ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς συζητήσεως καὶ κατόπιν ἀς κάμνουν τὰς συζητήσεις αὐτάς. 'Αλλὰ καὶ οὕτω ἀκόμη δοφείλουν νὰ ἔχουν ὅπ' ὅψει τὸ τῆς 'Αγίας Γραφῆς. «Τίς εἶ δὲ κρίνων ἀλλότριον ικέτην;» 'Εὰν τὸ ἔξετάσωμεν δὲ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης εἶνε θέαμα ἀηδές, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ κανεὶς ὅπ' αὐτοὺς τὸ διατέλειον οἱ ἄλλοι ἐνεργοῦντα κατὰ τὸν τρόπον τὸν ὅποιον αὐτὸς εὑρίσκει σφαλλερόν.

ΓΑΜΟΙ ΕΝ ΝΗΣΤΕΙΑ

ΔΙΑ νὰ ἐπιτραπῇ διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς Νηστείας τοῦ Πάσχα τῶν Καθολικῶν, διάμος τῆς κυρίας Μπράντου μετὰ τοῦ 'Εξοχ. κ. Μακόλαϋ, Πρεσβευτοῦ τοῦ 'Ελευθέρου 'Ιρλανδικοῦ Κράτους παρὰ τῷ Βατικανῷ, ἀπητήθη εἰδικὴ ἀδειαὶ εἰς τὸν Πάπα ή δημοσία καὶ διεθισθεῖται ἀρμοδίως πρὸ τέλεσιν τοῦ Μυστηρίου. Οὔτε 'Ιερεύς, οὔτε Ἐπίσκοπος, οὔτε Καρδινάλιος ἐν 'Αμερικῇ, ηθέλησε νὰ λάβῃ τὴν εὐθύνην νὰ τελέσῃ, διαρκούσης τῆς Νηστείας, γάμον ἔστω καὶ περὶ ἐνὸς ἐπισήμου προκειμένου. Καὶ τοῦτο διότι καὶ τὰ θέσμια τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιτρέπουν τὴν τέλεσιν γάμων κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρὸ τοῦ Πάσχα Νηστείας. 'Αναγράφομεν τὸ γεγονός τοῦτο ἀπλούστατα διὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν διὰ οἰκονομίας εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας μόνον διὰ ἔξαιρετικοὺς λόγους ἔξασκει-

ται καὶ ὑπὸ λίαν περιωρισμένας περιστάσεις καὶ ὅτι ὁσάκις ἔξασκειται μία τοιαύτη οἰκονομία, τοῦτο γίνεται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας διδομένης ἐκ μέρους 'Ανωτέρας πάντοτε 'Ἐκκλησιαστικῆς 'Αρχῆς. Διότι ἀσφαλῶς αἱ ἔξαιρετικαὶ καὶ ἰδιάζουσαι περιπτώσεις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ γίνωνται γενικότερες. Τὸ ἡμέτερον Χριστεπώνυμον πλήρωμα θὰ ἔπειπε νὰ ἔχῃ τοῦτο πάντοτε ὅπ' ὅψει.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΟΜΕΝΟΙ

ΕΙΝΕ, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιέπαινος ὁ σκοπὸς τῆς ἐν 'Ελλάδι δργανωθείσης «'Αδελφότητος πρὸς Προστασίαν τῶν Ἀποφυλακιζομένων» καὶ καθ' ὅλα σύμφωνος πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ 'Ιεροῦ Εὐαγγελίου. 'Ἐχρειάζετο, πραγματικῶς, μία εἰδικὴ μέριμνα διὰ τοὺς ἔξερχομένους ἀπὸ τὰς φυλακάς καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς ἔκεινους οἱ ὅποιοι διέμειναν εἰς αὐτάς ἐπὶ σειράν μάλιστα ἐτῶν. Τὸ νὰ ἔρχωμεθα εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς φυλακισμένους, διὰ νὰ διορθώνωμεν καὶ τὸν χαρακτῆρά των καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύωμεν, τὸ νὰ ἔξευρίσκωμεν διὰ τοὺς ἔργατάν σταν ἀποφυλακίζωνται, τὸ νὰ εἰσάγωμεν τοὺς τόσους ἀσθενεῖς ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα, τὸ νὰ τοὺς συμβουλεύωμεν διὰ νὰ μὴ περιπέσουν καὶ πάλιν εἰς παρόμοιον παραπάτημα, εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ πρώτιστα καθήκοντα κάθετος ἀνθρώπου. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἔξερχομένους ἀπὸ τὰς φυλακάς, διέπραξαν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐν συνεχείᾳ παραπάτημα, καὶ δὲν θὰ περιεπιπτον ἵσως εἰς τοῦτο ἐάν παρηκολουθοῦντο συστηματικῶς ἀπὸ κάποιαν δργάνωσιν. 'Ασφαλῶς μεταξὺ τῶν καθηκόντων τοῦ 'Ιεροῦ μας Κλήρου καὶ τῶν Φιλοπτώχων 'Αδελφοτήτων εἶνε καὶ τὸ νὰ παρακολουθοῦν τοὺς φυλακισμένους καὶ ἀποφυλακιζομένους. Τοῦτο ἐπιβάλλουν δχι μόνον οἱ Ειδικοὶ Κανονισμοὶ τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, ἀλλά, πρὸ παντός, δ 'Ιησοῦς Χριστὸς ὁ ὅποιος κηρύσσει ὅπως ἐπισκεπτώμεθα τοὺς «ἐν φυλακῇ».

ΦΩΝΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ

ΑΞΙΑΙ πολλῆς προσοχῆς εἶναι αἱ δηλώσεις τὰς ὅποιας διαπρεπῆς Κληρικός καὶ Καθηγητῆς Dr. Harry Emerson Fosdick ἔκαμεν ἐνώπιον δύο περίπου χιλιάδων Διδασκάλων τῆς Προτεσταντικῆς Διδασκαλικῆς 'Αδελφότητος τὴν παρελθοῦσαν ἔθδομάδα. Τὸ Δημόσιον Σχολικὸν Σύστημα, εἶπε, δὲν εἶνε ἄθεον, ἀλλὰ καὶ δὲν διδάσκει τὴν θρησκείαν, ἀφιεμένην εἰς τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα. 'Η δὲν ἀυξάνουσα ἐγκληματικότης εἶνε κατὰ πολὺ ἀποδοτέα, εἶπεν, εἰς τὴν ἔλλειψιν θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ συνέστησεν δρπῶς εὑρεθῆ κάποιος τρόπος νὰ διδάσκηται εἰς τοὺς μαθητῶπαιδίας συστηματικῶς ή θρησκευτική διδασκαλία. Εἶνε γεγονός διὰ δὲν πρέπει νὰ ἀφήνωμεν δλα εἰς τὰ Κυριακὰ Σχολεῖα, διότι εἰς αὐτὰ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ χῶρος εἶνε πολὺ περιωρισμένος. Εἶνε ἀνάγκη εἰς δλα τὰ ἀπογευματινὰ διὰ της ημερήσια σχολεῖα μας νὰ διδάσκωνται τὰ ιερά μαθήματα εἰς τοὺς δμογενεῖς μαθητῶπαιδίας μας μὲ ζῆλον καὶ ταπείνωσιν. Οἱ διδάσκαλοι, αἱ διδασκαλίσσασαι, οἱ 'Ιερεῖς μας, ἀς ἔξοικονομοῦν τούλαχιστον 50 λεπτά καθ' ἔθδομάδα διὰ νὰ διδάσκουν τὰ 'Ιερά μαθήματα, ἀνεξαρτήτως τῆς διδασκαλίας τῆς γινομένης ἐν τοῖς Κατηχητικοῖς μας Σχολείοις.

Ο ΔΜΒΩΝ

'Αρχιμ. 'Αθηναγόρας Καθεδάριος,
Πρωτοδιμητέλλον της 'Αρχιεπισκοπής
'Αμερικής

«Σήμερον της σωτηρίας ήμων τὸ κεφάλαιον καὶ
τοῦ ἀτ' αἰώνων μυστηρίου ἡ φανέρωσις.»

'Η έορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διπλῆ γιορτὴ γιὰ τὴν 'Ἐλληνοχριστιανικὴν ψυχὴν μας, διπλὸ θέμα γιὰ λόγον πανηγυρικὸν μᾶς δίνει.

'Απὸ τὴν μιά, ὡς χριστιανοί, γιορτάζουμε τὸ μήνυμα τῆς λευτεριᾶς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ τῆς ἀμαρτίας· ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὡς "Ἐλληνες γιορτάζουμε τὸ μήνυμα τῆς ἔθνικῆς μας λευτεριᾶς.

Τὸ πῶτο μήνυμα, ποὺ ἀνομάσθη τόσο ὥμορφα Εὐαγγελισμός, ἐδόθηκε σὲ μίαν ἀγνήν κόρον τῆς Γαλιλαίας, τὴν Μαριάμ ὑπὸ τοῦ 'Αρχαγγέλου Γαβριήλ· τὸ δεύτερον, τὸ μήνυμα τῆς ἔθνικῆς μας λευτεριᾶς ἐκηρύχθη στοῦ Μοναστηριοῦ τῆς "Αγίας Λαύρας τὸ ἐκκλησάκι, ἀπὸ τὸν 'Αρχιεπίσκοπον Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν.

Στὰ δύο αὐτὰ γεγονότα δὲν χωρεῖ πραγματικὰ συνδυασμὸς ἢ σύγκρισις, γιατὶ τὸ ἔνα, ὁ Εὐαγγελισμός, εἰνε ἀπολύτως θεῖον καὶ κομμοσωτήριον γεγονός· τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ἐπαναστατικὸν ἄγγελμα στὴν "Αγία Λαύρα εἰνε ἀνθρωπίνον καὶ σ' ἔνα μόνον ἔθνος, τὸ δικό μας, τὸ 'Ἐλληνικόν. Μὰ δὲν μποροῦμε ν' ἀποκρύψουμε, ὅτι στὴν ἐλληνοχριστιανικὴν καρδιὰ μας τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα εἰν' ἐνωμένα ἀδιάσπαστα, καὶ, κάθε χρονιά σᾶν σήμερα, διπλὰ ποθεῖ ἡ ψυχή μας νὰ γιορτᾶται.

'Εὰν ἐπόρκειτο σὲ κάθε τόπον, διποὺ εἰνε "Ἐλληνες, ζνας ἑορτασμὸς νὰ γίνη εἴτε μόνον εἰς τὸν ναόν, εἴτε μόνον εἰς αἱδουσαν πανηγυριοῦ τῆς ἔθνικῆς μας ἑορτῆς, καὶ συνεπῶς ἔνας μόνον λόγος πανηγυρικὸς ν' ἀπαγγελθῇ, θὰ ἔπρεπε ὁ ωριασμὸς τῆς ἑμέρας της ιεροκήρυξης νὰ ἔξαρῃ κατάλληλα τοῦ Θεοῦ τὰ μεγάλεα καὶ τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ δούλου δὲν Εὐαγγελισμὸς τῆς Παρθένου Μαριάμ ἦταν τὸ θεῖον ἐξάγγελμα. Μ' ἀπὸ τὴν ἄλλη δραματικὸς ἔθνικὸς ποιητὴς νὰ γίνη.

Μὰ συνήθως ξεχωρίζουμε τὸν ἑορτασμὸν εἰς τὸν Ναὸν ὡς θρησκευτικὸν ἑορτασμὸν ἀπὸ τὸν ἔθνικὸν εἰς διαφόρους αἱδουσαν καὶ οὕτω λόγος θρησκευτικὸς συνήθως ξεχωρίζει ἀπὸ τὸν ἔθνικὸν μας.

'Άλλα τὸ κήρυγμα αὐτὸ δὲν ἔχει τόπον λόγου πανηγυριοῦ δι' αὐτὸ μόνον μερικὰ ίστορικὰ σημεῖα τῆς διπλῆς γιορτῆς θὰ ἀναδείξῃ νὰ δικαιολογήσῃ ὡς πρέπει τὸν ἔθνικοθρησκευτικὸν τῆς συνδυασμὸν.

Συνήθεια ἐπεκράτησε ἀνεξήγητος στοὺς πανηγυριοὺς τῆς ἔθνικῆς ἑορτῆς μας λόγους νὰ ἔξαιρωνται ἀπὸ τὸν ορθοῖος τρεῖς κυρίως ἐποχαὶ τῆς τόσο ποικιλόμορφης ζωῆς τοῦ θείου μας. 'Η μία εἶναι ἡ κλασικὴ μας ἐποχή· ἡ ἐποχὴ τῶν ἀθανάτων ἀγώνων τῶν προγόνων μας στὸν Μαραθώνα, στὴ Σαλαμῖνα καὶ τὰς Πλαταιάς, διποὺ ἡ 'Ἐλληνικὴ φυλὴ ἀνεχαίτισε τὸ γείμαρρο τῆς βαρβαρότητος τῶν

'Ασιατικῶν λαῶν, ποὺ θὰ σταμάταινε γιὰ πάντα κάθε ἐκδήλωσι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Πλάγια σ' αὐτὸν τὸν θρίαμβον τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ στρατηγικότητος ἔξιμανεῖται, καὶ πολὺ δικαίως, δ ὁ θρίαμβος τοῦ 'Ἐλληνικοῦ πνεύματος μὲ κέντρον τὰς 'Αθήνας, ποὺ ὑψώθηκε εἰς βαριόν μᾶς παγκοσμίου λατρείας πρὸς τὰ ἀριστουργήματα τῆς καλλιτεχνίας ἐνὸς χρυσοῦ αἰῶνος, καθὼς καὶ πρὸς τὰ ἀθάνατα δικτῷ περίπου αἰώνων γεννήματα τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας.

Πολὺ σωστά, πολὺ καλά, πολὺ δίκαια, νὰ ἔξιμνοῦνται δι' αὐτὰ μία μέρα τόσο σημαντικὴ τοῦ ἔθνους μας, σᾶν τὴ σημερινὴ ἔθνικὴ μας ἔσορτη.

'Η ἄλλη ἐποχὴ, εἰνε ἡ ἐποχὴ τῶν ἐπτὰ ἔτῶν ἀγώνων τῆς ἔθνικῆς μας ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν 1821-1828. Είνε ἐποχή, ποὺ ἀποτελεῖ μονάχη της ὀλόκληρης θαυμαστὴν ἐποιούμαν, ἐνὸς μικροῦ βοσκοῦ σᾶν τὸν Δαβίδ μὲ σφενδόνα καὶ λιθάρια, ποὺ προκαλεῖ ἀφοβα καὶ ἀτρόμητα τὸν Γίγαντα Γολιάθ ὃπλισμένον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ τὸν κατανικάει. 'Ετσι ἤταν ἡ δρῶσα τῶν 'Ἐλλήνων μαχητῶν, ποὺ οἱ περισσότεροι ἤσαν ἀσπλοί ἐναντίον τοῦ κολοσσαίου γύγαντος μὲ δηλαδόνα καὶ χοῆμα. Εἰν' ἐποχή, ποὺ ἀνεδείχθη ἡ ἀσύγκριτος ὑπεροχὴ τῆς ψυχικῆς παλληκαριᾶς γιὰ τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τὴν διάν πολυαριθμού πατακτήσεως.

Πολὺ σωστὰ κι' αὐτό, πολὺ καλά καὶ πολὺ δίκαια νὰ ἔξιμνοῦνται δι' αὐτὰ μία μέρα σᾶν τὴ σημερινὴ ἐπέτειον τοῦ ιεροῦ αὐτοῦ ἀγῶνός μας.

'Ολίγοι πάλιν ἀπὸ τὸν ορθοῖος στὴν ἔθνικήν μας ἐօρτὴν λέγουν δειλὰ καὶ ἀτομικα, σᾶν νὰ ἐντρέποντο νὰ ἀσχοληθοῦν πολύ, διὰ τὴν Βυζαντινήν μας ἐποχήν· καὶ δῆμος ἤτοι ζωὴ σημαντικὴ τοῦ ἔθνους μας χιλίων διακοσίων χρόνων· ζωὴ ζωῆς καὶ δρίαμβοι θυράμβων· ζωὴ ἔθνική μας ὀδραιφῆς μὲ τὲς πολλὲς ζωές ἐλλείψεις της μά καὶ μὲ τὰ φωτεινὰ λαμπρότατα σημεῖά της, ποὺ σελαγίζουν ἀκόμη στὸ στερέωμα ἐνὸς σημερινοῦ πολιτισμοῦ κοσμοπολίτου.

Πολὺ σωστὰ κι' αὐτό, πολὺ καλά καὶ πολὺ δίκαια νὰ ἔξιμνοντο μάλιστα πολὺ περσότερο θὰ ἔπρεπε καὶ πλειό παλληκαρίσια μία μέρα σᾶν τὴ σημερινὴ φυλετικὴ γιορτή μας.

Μὰ ἔτσι, ἔξιμνοντας μόνο τὲς τρεῖς αὐτὲς ἔθνικές μας ἐποχές, κάνονται ἔνα μεγάλο ἀδίκημα εἰς τὴν φυλήν μας, γιατὶ παραμερίζουμε, σᾶν ἀποταΐδι, μὰ πολὺ σημαντικώτερη ἔθνική μας ἐποχή, τὴν ἐποχήν, ποὺ ἔλαβε τὸ δόνομα ἀπὸ τὸν ιδουτή της καὶ δόνομάζεται ἐποχὴ 'Αλεξανδρινή. Καὶ εἰνε ἐποχὴ πολὺ σημαντική, ἀσυγκρίτως πλειό σημαντικότερη κι' ἀπὸ τὲς τρεῖς τές ἀλλες. Γιατὶ στὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὸ 'Ἐλληνικὸν "Ἐθνος" ζγινεν δργανον ἐλεκτὸν τῆς ἀνεξιχνίαστης Θείας Προνοίας, εἰς ἔργον θεῖον, ἔργον κοσμοϊστορικόν, ἔργον ἀνηφωτικὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ σκέψεως, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεανθρώπου καὶ Σωτῆρός μας Χριστοῦ καὶ τῆς ἀμέσου διαδόσεως τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας.

Δὲν εἰνε αὐτὸ ἀτομικὴ δική μου γνώμη· δὲν εἰνε καυχησιολογία μου ἔθνική· δὲν εἰνε αὐθαίρετο συμπτέρασμα Ιστορικῆς μεροληπτικῆς ἔρευνης. Είνε βεβαίωσις ἀπρόσβλητος, δοσμένη ἀτ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀψευδῆ καὶ ἄχραντα χείλη τοῦ Σωτῆρος. Είνε μία προφρετεία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ πλειό οὐσιαστικά ἀπὸ κάθε ἄλλην, μὰ καὶ πλειό σύντομα, ἐπραγματοποιήθηρε λεπτομερῶς κι' ἀναμφισβήτητα.

Εἰς τὸ 12ον κεφ. τοῦ κατὰ Ιωάν. Εὐαγγελίου, ποὺ δὲν

τὸ ἔγραψε Ἐλλην ἀλλὰ Ἐθραῖος τῆς Γαλιλαίας, ὁ Ἰωάννης, ὑπάρχει ἡ βεβαίωσις αὐτὴ μαζὶ μὲ τὸ ἔξῆς γεγονός.

“Ητο, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὴν ὅποιαν ἔλαθον χώραν τὰ ἄγια πάθη τοῦ Χριστοῦ. Εἶχε μεταβῆ ὁ Ἰησοῦς ἀπ’ τὸ πρῶτον μετὰ τῶν μαθητῶν του εἰς τὸ προαύλιον, ὡς συνήθως, τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Τεροσολύμων. “Ολην τὴν ἡμέραν γύρω του εἶχε μαζευθῆ πλῆθος πολὺ ἀκροατῶν, ποὺ ἐθαύμαζε τὴν ὑπεράνθρωπον σοφίαν του.

“Οταν ὁ ἥλιος ἔδυσε καὶ ὁ λαὸς ἀρχισε νὰ σκορπίζεται, πλησίασαν οἱ μαθηταὶ Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν πληροφοροῦν διτι μερικοὶ Ἑλληνες θέλουν νὰ τὸν ἴδουν προσωπικῶς καὶ νὰ τοῦ διηλήσουν. “Οταν ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε διτι Ἑλληνες ἐνδιεφέρομησαν δι’ αὐτὸν καὶ τὴν διδασκαλίαν του, σᾶς βεβαιῶ διτι τὸ ἔργον μου αὐτὸν δὲν θὰ φοβηθῇ ἀντίδρασιν, ἀλλὰ συντόμως θὰ δοξασθῇ καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ διότι οἱ Ἑλληνες ἔχουν στὰ χέρια τους καὶ στὴ διάνοια τους τὴν ἀσθυτὴ πνευματικὴ λαμπάδα μὲ τὴν ὅποιαν θὲ νὰ φωτίσουν ἀσφαλῶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως τὸ δούμο, ἀνάμεσα στὸ σκοτάδι τῆς αἰσθηματικῆς ἀμάθειας καὶ ψυχικῆς διαστροφῆς, στὸ ὅποιον ἀλητεύει ἔως τώρα ὁ ἀνθρωπίνη ὑπαρξία.

Δὲν μᾶς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον ὁριστικῶς ποῖοι ἥσαν οἱ Ἑλληνες ἔκεινοι καὶ ἐὰν ὅμιλησαν μὲ τὸν Ἰησοῦν προσωπικῶς, καὶ τί ἀρά γε νὰ εἴπαν. Ἡ ἰστορία ὅμως μᾶς διαφωτίζει ἀρκετὰ τούλαχιστον, περὶ τοῦ ποῖοι ἥσαν οἱ Ἑλληνες ἔκεινοι.

Τριακόσια χρόνια ποὺν ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ στὸν κόσμον, ἔνας νεανίας Ἑλλην Μακεδών, ποὺ σᾶν κομήτης διάβιρε σύντομα στὸν Ἑλληνικὸν ἔθνους τὸν δρίζοντα, μὰ ἄφηκε αἰῶνας ἔπειτα τὸ λαμπερό τον φῶς ν’ ἀντιφεγγίζῃ καὶ εἶνε στὴν ἰστορία τοῦ κόσμου πάγγυνωστος ὁς Ἀλεξάνδρος ὁ Μέγας, ἔγινε ἔνα ἰδιαίτερον δραγμὸν τῆς Θείας Προνοίας. Νεαρώτατος ἀκόμη στὴν ἡλικίαν ἀρπάξει μία δοάκα Ἑλληνες μαζὶ του καὶ, τρέχοντας ἀκατάσχετα πρὸς τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀνατολή, ἐσύντοιφε σ’ ἔλαχιστο χρόνου διάστημα μίαν κολοσσιαίαν Περσικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἔσπειρε στὲς χῶρες τῆς Ἑλληνισμού, Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, Ἑλληνικὴν σκέψιν, Ἑλληνικὸν αἰσθημα, Ἑλληνικὴν σοφίαν καὶ ψυχήν.

Διαβάζοντας ἐμεῖς σήμερα τὴν ὑπέροχην ἐκστρατείαν τοῦ νεανίου αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου βλέπουμε, ἀρκεῖ νὰ θέλουμε, διοφάνερα τὸ δάκτυλο τῆς Θείας Προνοίας.

Βλέπομεν διοφάνερα τὴν Θείαν Προνοίαν νὰ τὸν ὅδηγῇ βιαστικὰ ἔκει, σᾶν νᾶθελε δσον τὸ δυνατὸν γρηγορῶτερα νὰ καθαρίσῃ δла τὰ μέρη ἔκεινα ἀπὸ τὸ βαρθαρισμὸν καὶ νὰ στρώσῃ ἀπάνω τους τὰ μοσχομύριστα λουλούδια τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἀνάμεσα στὰ δύοια θὰ ἐμεγάλωνε ἡ νέα θρησκεία, ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκατάσχετη βία μὲ τὴν ὅποιαν ἔσερνε ὁ Ἑλλην ἔκεινος νεανίας τοὺς πολεμιστάς του πίσω του καὶ ἐσάρωνε διτι ἐμπόδιο εὔρισκε μπροστά του, σᾶν νὰ ἐβιάζετο νὰ ξαπλώσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἔκει δους ἀπὸ τὴν φράτη τοῦ σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ θὺ ἐξεπέμπετο τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, μᾶς φανερώνει διτι δὲν ἐνήργει ἀπὸ ἀτομικὴ φιλοδοξία του ἀλλ’ ὠθεῖτο ἀνεπίγνωστα ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην θεί-

αν δύναμιν, ποὺ εἴτε γύρω του εἴτε μέσα του, τοῦ ἐφώναζε ἀκατάπαυστα: σπεῦσε γιατὶ βιάζομαι.

“Ἐτσι σ’ ἔνα ἔλαχιστο χρονικὸ διάστημα τριῶν-τεσσάρων χρόνων ἡ ἀπέραντος χώρα ἀπὸ τὰ Μικρασιατικὰ παράλια ἔως τὸν Καύκασο καὶ τὴν Ἰνδικὴν μαζὸν δὲ καὶ ἡ Αἴγυπτος ἔγινεν Ἑλληνική, Ἑλληνικωτάτη χώρα. Γ’ αὐτὸν μὲ βεβαίωτη λέγουμε διτι ἀπὸ κάποια μεριά τῆς ἀπέραντης ἐκείνης Ἑλληνικῆς γῆς ἥσαν καὶ αὐτοί, ποὺ ἐξήτησαν νὰ ἰδοῦν τὸν Ἰησοῦν προσωπικῶς καὶ νὰ τοῦ διηλήσουν. Γεννήματα καὶ αὐτοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς στεφανωμένης μὲ τὸ στεφάνι ἐνὸς ὑψηλοτέρου ἀνθρωπισμοῦ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἑλληνικῆς. Κι’ ὅταν ἀπὸ τὴν μία ἔως τὴν ἀλληλη πῆραν Ἑλληνικὰ ὄντοματα αἱ πόλεις Ἀλεξάνδρεια, Πέργαμος, Σελεύκεια, Ἀντιόχεια, Φιλαδέλφεια καὶ ἄλλαι ὄντοι, διενορδός ὀκόμη Ἀλεξανδρός 32 ἑτῶν σᾶν νὰ μὴ ἐχρειάζετο πλειὰ ἀρρώστησε καὶ ἀπέθανε.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ποὺ ὡς Θεανθρώπος, ἐγνώριζε τῆς Θείας Προνοίας τὸ ἔργον τὸ ἐπιτελεσθέν, ὅταν τοῦ εἴπαν διτι θέλουν νὰ τὸν ἴδουν τὸν Ἑλληνισμοῦ θρέψιματα, εἶπε: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Στὴ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ στὴ σοφία του ἐλικνίσθη ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. “Ολη ἡ Καινὴ Διαθήκη ἐγόραφη Ἑλληνικά. Τὸ ἀριστονόργημα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον καὶ αἱ βαθύταται πλήρεις ὑψίστου μυστηρίου ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου εἰνε ὑπέροχα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τεχνοπλοκίας ὑφάσιματα, μὲ τὰ δύοια ἐντύθηκαν καὶ ἀστραποβολοῦν τὰ θεῖα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας δόγματα.

Καὶ ἐνῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦν ὀλόκληρος ὁ γνωστὸς κόσμος ἥτο ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ρωμαίων, ἡ λατινικὴ των γλῶσσα δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀντιμετρήσῃ καὶ ν’ ἀξιώσῃ τὸν Χριστιανισμὸν αὐτῆς, γιατὶ ὁ πνευματικὸς κόσμος εἶχε καταστῆ ἀναμφισβήτητο ἀπέραντο κτῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σήμερα ὑπάρχουν 800 ἑκατομμύρια ὀπαδῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀμέσως ἡ ἐμμέσως δὲν διαστέλλονται παρέλασον τὸν Χριστιανισμὸν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν, ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κ. Διαθήκην, ἀπὸ τὸν Ἑλληνας Αποστολικούς Πατέρας καὶ ἡ δόξα ἡ Ἑλληνικὴ στὴν διάδοσιν αὐτὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶνε δόξα, ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀμφισβήτησῃ.

‘Απὸ δὲ τὸ μεγαλεῖν τοῦ γεγονότος τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ δι’ αὐτῆς, διακηρύττουμε διτι ἡ Ἀλεξανδρινὴ αὐτὴ ἐποχὴ εἶνε ἡ ὠδαιοτέρα καὶ ἐνδοξοτέρα ἐποχὴ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς διότι κατόπιν διὰ μέσου αὐτῆς ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἔκαψε τὴν ἀνεκτίμητον πνευματικὴν παγκόσμιον κατάκτησην μὲ τὸν Ἑλληνικὸν χριστιανισμόν.

Δι’ αὐτὸν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, τὸ μήνυμα τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Παρθένον Μαριὰμ εἶνε καὶ μήνυμα δόξης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, Ἑλληνικῆς γλώσσης, Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ ἐօρτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου Μαριὰμ εἶνε ἐօρτὴ μας τόσον ἐθνικὴ δσον εἶνε καὶ θρησκευτικὴ. Μὲ τέτοιαν ἐπιγνωσίν κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ σᾶν σήμερα, ἐօρταζουσα τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασίν της, στοὺς ὄντος καὶ τὰ πανηγυρικὰ ἔγκωμα πρὸς τοὺς ἔργατας τῆς δόξης της δὲς κατατάσσῃ πάντοτε καὶ εἰς τὴν πρώτην μάλιστα γραμμὴν τὸν ὄντον τοῦ Αρχαγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὸν Παρθένον Μαριὰμ: «Χαῖσε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ παρόπος τῆς κοιλίας σου», ποὺ δόξαν ἀφθαστὸν προσεπόρισε στὸ ἀμαρτωλὸν μὲν ἀλλὰ πάντοτε πιστὸν εἰς σὲ Ἑλληνικὸν μας ἔθνος.

Θεοφ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ

Τὴν προπαρελθοῦσαν ἔβδομάδα εὑρίσκετο εἰς Νέαν 'Υδρανήν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος. Προσεκλήθη διὰ νὰ λάθῃ μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Σεβασμιώτατον Bogdan, Βοηθοῦν 'Επισκόπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν Οὐκρανιῶν Κοινοτήτων.

'Ἐκ μέρους τῆς Συντακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπεσκέψθη τὸν Σεβασμιώτατον κ. Κάλλιστον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον St. Morits διὰ νὰ ζητήσω μερικὰς πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιώτατον ἀνὰ τὰς πλημμυροπαθεῖς Ἑλληνικὰς Κοινότητας.

'Ο Σεβασμιώτατος Κάλλιστος μὲ ἐδέχθη μετὰ πολλῆς προσηνείας καὶ πατρικότητος καὶ εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα μου μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ νὰ μοῦ ἔξηγήσῃ διὰ δήποτε σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα τῶν Κοινοτήτων τὰς ὅποιας ἐπεσκέψθη καὶ μὲ τὰς ὅποιας τακτικώτερον ἐπικοινωνεῖ.

Καὶ ἐν πρώτοις ἡ συνομιλία μας περιεστράφη εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταστροφῆς. Πρὸ τῆς καταστροφῆς, μοῦ εἴπεν ὁ Σεβασμιώτατος, ὃ ἀνθρωπὸς αἰσθάνεται βαθεῖαν συντριβῆν. 'Η δῆμος τῶν ἐρειπίων μεταφέρει τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν ἄνελα εἰς τὴν ἴδεαν τῆς παροδικότητος. 'Αν προσέξωμεν δ' ἀκούσωμεν νὰ βγαίνῃ, μέσα ἀπὸ τὰ συντρίμματα καὶ τὰ ἐρείπια τῆς καταστροφῆς, μία μυστικὴ φωνή, φωνὴ ποὺ λέγει στὸν καθένα μας «εἶσαι παροδικός».

Δὲν ἔχουν ἄδικο οἱ "Ἄγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὅταν λέγουν διὰ ἡ Θεομηνία πολλάκις γίνεται αἰτίᾳ ἐπιστροφῆς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐπιστροφῆς εἰς τὸν ἑαυτόν της, καὶ ἀπὸ τὴν γνῶσιν τοῦ ἑαυτοῦ τῆς εἰς τὸν Θεόν της. 'Υπάρχουν δύο πραγματικότητες εἰς τὸ θέαμα τῆς καταστροφῆς. 'Η πραγματικότης τῶν τραγικῶν ἀποτελεσμάτων, τῶν θυμάτων, τῶν θανάτων. 'Υπάρχει δῆμος καὶ ἡ πραγματικότης τῶν πνευματικῶν στοχασμῶν, τῶν μυστικῶν δραμάτων, ποὺ ἐκτυλίσσονται μέσα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς, δταν ἀντὴ πρὸ τοῦ θεάματος τῶν ἐρειπίων, ἀρχίζῃ νὰ ἀναγνωρίζῃ διὰ ἀφιερωθῆται τελείως εἰς σκοπούς ἐφήμερους καὶ ἐλημονῆσε διὰ τὴν ἐνδιαφέρουν καὶ ζητήματα γενικωτέρας ἀξίας, ἀνάλογα μὲ τὴν οὐσίαν της καὶ τὸν προορισμόν της. Διὰ τοῦτο καὶ ἀκούει κανεὶς πολλοὺς νὰ λέγουν: «ἄστατος καὶ μάταιος κόσμος».

Αὐτὴν τὴν φράσιν, ἔξηκολούθησεν ὁ Σεβασμ. τὴν ἡκουσα ἀπὸ πολλοὺς δημογενεῖς τῶν πλημμυροπαθῶν περιφερειῶν. Αὐτὸ δὲν σημαίνει τὴν ἔναρξιν τῆς συναισθήσεως τῆς ψυχῆς; Δὲν είναι πραγματικότης πνευματικῆς ἀνασυγκροτήσεως; Δὲν είναι ἔνδειξις μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ ἐφήμερα εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐναιχολήσεων, ποὺ ἀνοίγουν τὸν δρόμον τῆς αἰώνιότητος;

'Ηρώητσα ἔπειτα τὸν Σεβασμιώτατον ποίας Κοινότητας ἐπεσκέψθη.

Πρῶτον ἐπεσκέψθη τὸ Wheeling, W. Va. 'Εφέτος τὸ μέσος αὐτὸ δὲν ἐπλήγη τόσον πολὺ δύον τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ὅποτε ὑπέστησαν πολλὰς ζημιάς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ οἱ δημογενεῖς. 'Η Ἐκκλησία των ἀπὸ τότε ἡχοριτεύθη ὑπὸ τῆς Κινερνήσεως. 'Απὸ τότε μέχρι τώρα ἔχουν ὡς Ἐκκλησίαν μίαν αἰδούσαν ἐντὸς τοῦ κτιρίου τῆς Y. M. C. A.

εὐγενῶς καὶ φιλοφρόνως παραχωρηθεῖσαν. Καταβάλλονται ὥμως μεγάλαι προσπάθειαι πρὸς ἀπόκτησιν κοινοτικοῦ κτιρίου. Εἶναι φιλοπρόδοοι οἱ δημογενεῖς τοῦ Wheeling, ἐστινέχισεν ὁ Σεβασμιώτατος, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν διὰ ἐντὸς διὰ λίγους ἀγορασθῆ οἰκόπεδον καὶ διὰ ἀνεγερθῆ Ἐκκλησία εἰς καλὴν τοποθεσίαν. 'Επίσης ἐφέτος διῆγώτερον ἐπλήγη ἡ πόλις Martins Ferry. Οἱ δημογενεῖς ὑπέστησαν καὶ ἐφέτος ἀρκετάς ἀπωλείας καὶ ζημιάς. "Οχι δῆμος τόσας δῆσας τὸ παρελθόν ἔτος. Εὐτυχῶς δῆμος τώρα ἀποκατεστάθη τελείως ἡ τάξις καὶ οἱ παθόντες δημογενεῖς ἀνεκουφίσθησαν.

Μεγάλας καταστροφὰς ὑπέστησαν οἱ δημογενεῖς εἰς τὸ Cincinnati, O., ἔξηκολούθησεν ὁ Σεβασμιώτατος. 'Επεσκέψθη δῆλους τοὺς παθόντας δημογενεῖς εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας των. Εὐτυχῶς ἀπέμειναν καὶ μερικαὶ ἐλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐκεῖναι ἰδίως αἱ ὅποιαι εὐδίσκοντο εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, χάρις εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν δημογενῶν, συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ ἡτοις συνέλεξεν ἐράνους πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων ὅχι μόνον τοῦ Cincinnati ἀλλὰ καὶ τῶν πειραχών, πρὸς τοὺς ὅποιους ἐχοιγήθησαν χρηματικὰ βοηθήματα ὡς καὶ εἰς πολλοὺς πληγέντας 'Ορθοδόξους Βουλγάρους καὶ Σέρβους.

'Άλλὰ αἱ καταστροφαὶ τῶν δημογενῶν είναι τεράστιαι εἰς τὰς πόλεις Portsmouth, Ohio καὶ Louisville, Ky. Εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς αἱ ζημιάι τῶν δημογενῶν είναι τραγικαὶ. Εὐτυχῶς δῆμος ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Cincinnati μετὰ τῶν Φιλοπτώχων 'Αδελφοτήτων ἔδειξαν μεγάλην δραστηριότητα καὶ ἀνεκούφισαν διὰ τηροπρόπως τοὺς παθόντας δημογενεῖς.

'Ιδιαιτέρως ἀξιέπαινοι, προσέθηκεν ὁ Σεβασμιώτατος, είναι αἱ Φιλόπτωχοι 'Αδελφότητες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἤδιαιτέρως ἐφάνη ἡ ἀξία καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ ἔργου τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. Εἶναι δῆμος ἀνάγκη νὰ ἐπιταθῇ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν καλλιτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου των. Εἶναι ἀληθὲς διὰ τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον προσφέρει εἰς τὰς 'Αδελφότητας μεγάλην βοήθειαν. Πολλαὶ Κυριαὶ ἔξερφασαν τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν τακτικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου πρὸς τὰ διάφορα Τμήματα. «Πρέπει οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀμερικῆς νὰ εἴμεθα ὑπερόγχανοι διὰ τὸ ἔργον τοῦ ὅποιον ἔκτελον αἱ Φιλόπτωχοι 'Αδελφότητες τῶν Ἑλληνίδων μας».

'Επίσης θαυμασίας πληροφορίας μοι ἔδωκε ὁ Σεβασμιώτατος σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικότητος τῶν Ἑλλήνων Σικάγου. 'Ο Ελληνισμὸς τοῦ Σικάγου είναι συμπαγής. 'Εὰν λάθῃ κανεὶς όπ' ὅψιν διὰ τὸ ἐκκλησίασμα καθ' ἐκάστην Κυριακὴν είναι πικνὸν εἰς τὸν Ναόν, θὰ εἴπῃ διὰ οἱ Ἑλληνες τοῦ Σικάγου ἔχουν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον τὸ θρησκευτικὸν αἰσθῆμα. 'Επίσης ἀνθρικῶς είναι, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, «ἐνθουσιώδεις Ἑλληνες». 'Εκ τῶν 10 Ἐκκλησιῶν τοῦ Σικάγου, σημερον αἱ 8 είναι ἔκτος παντὸς οἰκονομικοῦ κινδύνου. Αἱ δύο ἐκ τῶν 8 είναι τελείως ἀπτλαγμέναι χρεῶν. Αἱ 6 ὑπερβίασαν κατὰ πολὺ τὰ χρέη των. Δύο μόνον δὲν ἔχουν τακτοποιήσει τὰ χρέη των. Πιστεύεται δῆμος διὰ καὶ αὐτὰ προσεχῶς θὰ τακτοποιηθοῦν.

'Ιδιαιτέρως μοι ὅμιλησεν ὁ Σεβασμιώτατος διὰ τὰ Σχολεῖα τὰ Ἑλληνικὰ τοῦ Σικάγου. 'Επίσης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κινερνήσεως, τῆς σχετικῆς μὲ τὴν επαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰ High Schools. 'Ηδη εἰσήχθη ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τὸ Austin High School.

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην Σελίδα)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Στὶς μεγαλύτερες τάξεις ἡ διάταξις τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος είναι βέβαια πλουσιώτερα, ἡ δὲ καθαρεύουσα γλῶσσα στὸ ἀναγνωστικό, κατὰ τὴν γνώμη μου, πολὺ καλὰ ἀρχῖζει ἀπὸ τὴν τετάρτη τάξιν.

Στὴν τρίτη καὶ τὴν τετάρτη τάξιν μπορεῖ νὰ γίνῃ συνδιδασκαλία εἰς τὰ ὅρηστες τάξεις, διότι δὲν ὑπάρχει ἀρκετὸ διδακτικὸ προσωπικόν.

Ἐγὼ μὲν μιὰ μικρή μου θυσία νὰ ἀρχίζω τὸ μάθημα στὶς μικρὲς τάξεις ἀπὸ τὶς 3:30 κατώρθωσα νὰ ἔξικονομήσω χρόνο, ὥστε ἐφαρμόζοντας τὰ ἡμέρας, διδάσκω τὰ φρονηματικὰ μαθήματα χωριστὰ κατὰ τάξεις, ὑποχρεώντας τὰ παιδιὰ τῆς μᾶς τάξεως νὰ ἀκοῦνται μὲ προσοχὴ τὸ μάθημα τῆς ἄλλης καὶ ο. κ. ἐξ. Ἐτσι ἡ κατωτέρα τάξις σχηματίζει μία ἰδέα περὶ τῆς διδακτικῆς ὥλης, τὴν δοκίαν ὃ της προσφέρωμε τὸ ἐπόμενο ἔτος καὶ αὐτὸς είναι μία πολὺ σημαίνουσα προπαρασκευὴ ἀπὸ τὰ εὔκολα μαθήματα πρὸς τὰ δυσκολώτερα.

Ἐκεῖνο δῶμας ποὺ ἀναγκάζομαι νὰ σᾶς δημολογήσω, εἶναι διτὶ τὰ παιδιά μου δὲν διδάσκονται τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας αὐτοτελές. Δυστυχῶς δὲν μοῦ είναι δυνατὸν νὰ τὸ κάμω. Συμβαίνει στὸ σχολεῖο ποὺ διδάσκω νὰ εἴμαι ἡ μόνη διδασκάλισσα, νὰ περιστοιχίζωμαι δὲ ἀπὸ 120! μαθητάς. Ἐτσι ἀπὸ φόβο μήπως ὑστερήσω τὰ παιδιά μου σὲ κάποιο οὐσιωδέστερο μάθημα, ἔβγαλα ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Γεωγραφίας, ἀλλὰ βεβαίως τὴν συνδυάζω καὶ συνδιδάσκω μὲ τὴν Ἰστορία. Τὰ δύο αὐτὰ μαθήματα είναι πολὺ ἀκόλουθα, γ' αὐτὸς καὶ 'γὰ ποτὲ δὲν διδάσκω Ἰστορία χωρὶς νὰ ἔχω τὸ χάρτη στὸν πίνακα. Ἐπειτα στὸ ἀναγνωστικὸ μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ μιλήσωμε γιὰ τοὺς κάμπους, τοὺς λόφους, τὰ βουνά, γιὰ τοὺς ποταμούς, γιὰ τὴ συγκοινωνία, γιὰ τὰ προϊόντα καὶ γιὰ τόσα ἄλλα, φθάνει τὸ ἀναγνωστικὸ μας βιβλίο νὰ είναι διαλεγμένο ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν ἔγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλιον μὲ ἐπισταμένη προσοχὴ ἀπὸ μᾶς.

Τὸ μάθημα δῶμας τῆς Γεωγραφίας, ποὺ στέρησα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως, μοῦ ἴκανοποιεῖ τὴν συνείδησι ἀπὸ τὴν πέμπτη καὶ ἔκτη τάξιν.

Στὴν ἔκτη τάξιν συμβαίνει νὰ ἔχω παιδιὰ ἀρκετὰ μεγάλα, ὥστε νὰ νοιώθουν πολὺ καλὰ αὐτό, ποὺ δὲ τοὺς μεταδώσω μὲ τὸν τρόπο, ποὺ ἔγως βοῆκα κατάλληλο.

Ἐμαθαν τόσα πράγματα στὴ Γεωγραφία γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐμαθαν τὴν Πελοπόννησο, ποὺ τὴ λέμε στὰ τραγούδια «Μωρη», ξέρουν τὴ «Ρούμελη» μὲ τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς καὶ τὰ δροσερὰ βουνά, ἔμαθαν τὴ Θεσσαλία μὲ τὶς εὐφορεῖς πεδιάδες τῆς. Πολὺ πρόσφατα, εἴχα ωρήσει τὰ παιδιὰ κάποια μέρα τί θέλουν νὰ μάθωμε ὑστερα ἀπὸ τὴν "Ηπειρο" καὶ ὅλα μὲ ἔνα στόμα μοῦ φώναξαν πῶς πρέπει νὰ μάθωμε καὶ τὴν Βόρειο "Ηπειρο", ἐκεῖ ποὺ τραγουδοῦν τὸ «Γιάννακα» καὶ τὸ «Κώσταντα», ποὺ μάθαμε νὰ χρειάζωμε. Τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τὴν περίμενα ἀπὸ τὰ παιδιὰ ὑστερα

ἀπὸ τὴ φανατικὴ ἐπιμονή μου νὰ τὰ κάμω νὰ νοιώσουν τὶ εἶναι ἐλευθερία καὶ πόσο ὑποφέρουν τὰ ὑπόδουλα μέρη.

'Ος διδακτικὴ ὥλη τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τῆς Ἰστορίας ἀκολουθοῦμε βεβαίως τὴν ὥλη τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Σεβ. 'Αρχειπισκοπῆς, ἡ δοκία είναι ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος τῶν Σχολείων τῆς Ἑλλάδος.

Στὶς ἀνώτερες τάξεις διδάσκεται ἡ 'Εκκλησιαστικὴ Ἰστορία, ἡ δοκία συνδυάζεται πολὺ μὲ τὴν Βυζαντινὴ Ἰστορία. Διδάσκεται ἐπίσης ἡ Κατήχησις, ποὺ μᾶς δίδει τόσας εὐκαιρίας ἥθικῶν διδαγμάτων. 'Απὸ αὐτὴ δὲ διδαχθοῦν τὰ παιδιά καὶ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως μὲ τὴν ἐφιηνεία του ὥστε δὲν δὲν δὲν τὸ ἀπαγγέλλουν πειὰ μηχανικά.

"Οταν ἥρθα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, είχα τή, δικαιολογημένη ἴσως, ἵδεα διτὶ τὸ «Πιστεύω» πρέπει νὰ διδάσκεται μόνο στὲς ἀνώτερες τάξεις, τῶν ὅποιων τὰ παιδιὰ είναι εἰς θέσην νὰ τὸ ἐννοήσουν. 'Η πρώτη δῶμας Ἑλληνίδα μητέρα, ποὺ ἥρθε νὰ ἔγγραψῃ τὰ παιδιά της στὴν τρίτη τάξιν, μὲ συνεκτίνηση πολὺ καὶ μὲ ἔκαμε νὰ ἀλλάξω ἵδεα μὲ τὰ λόγια της: «'Ἄχ! ἀς τ' ἀκούσω, δασκάλισσα, νὰ μοῦ πῆ τὸ «Πιστεύω» καὶ γὼ ἔννοια σου. . . .»

Τὴ λαχτάρα αὐτὴ τὴν εἶδα καὶ σὲ δεύτερη, καὶ σὲ τρίτη καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες μητέρες. Μητέρες Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ πέρασαν ὅλα τὰ χρόνια τους τόσο μακριὰ ἀπὸ τὸ χωρίο τους, μὲ τὴν Ἐκκλησιούλα του, μὲ τὶς γιορτές του, μὲ τὸν πατᾶ, στὸν ὅποιον ἔτρεχαν ν' ἀνοίξουν τὴν καρδιά τους. Καὶ τὶς ἔντυπωσεις αὐτές, τὶς τόσο ζωηρὲς καὶ ὁμιορρεῖς, δὲν μπόρεσε ἡ ξενητεία τῶν εἴκοσι καὶ τριάντα χρόνων νὰ τὶς σύνησῃ ἀπ' τὴν καρδιὰ τῶν Ἑλληνίδων μητέρων, οἱ δοκίες δακρύζουν καὶ ὑπερηφανεύονται ἀκούοντας τὸ παιδί τους νὰ ἀπαγγέλῃ τὸ «Πάτερ ήμῶν» ἢ τὸ «Πιστεύω».

Αὐτὸς τὸ είχα νοιώση ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες μου ἔδω κι' ἐφόροντοσα νὰ ἴκανοποιήσω τὶς μητέρες, οἱ δοκίες, ἐπιτρέψατέ μου νὰ κανχηδῶ, διτὶ μὲ λατρεύουν γιὰ κάτι τέτοια, κυριολεκτικῶς. Θυμοῦμαι δταν κατὰ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς διδασκαλίας μου ἔδω είχα διδάξει τὴ Μεγ. Σαρακοστὴ τὰ παιδάκια τῆς Α' καὶ Β' τάξεως νὰ φέλνουν τὸ «Κύριε τῶν Δυνάμεων», ἥρθαν πολλὲς μητέρες στὸ σχολεῖο καὶ μοῦ ἔξέφραζαν μὲ κάθε τρόπο τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ἀγάπη τους. "Άλλη πάλι μητέρα, δταν τὴ ρώτησαν ἄν είναι εὐχαριστημένη μὲ τὴ νέα δασκάλα, εἰπε πῶς τώρα ένοιωσε Ἑλληνικὸ Σχολεῖο, γιατὶ τὰ παιδιά της φέλνουν, στὸ σπῆτι ἐκκλησιαστικὰ τροπάρια.

"Ἐνας δάσκαλος ἡ μιὰ δασκάλισσα κερδίζοντας τὴν ἀγάπη ἐκ μέρους τῶν γονέων τῶν μαθητῶν του, μοῦ φαίνεται πῶς κερδίζει τὸ μισό μέρος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου του.

Τὸ παιδί ἔχει ἐμπιστοσύνη στοὺς γονεῖς του δταν τοὺς ἀκούγη, ἐπομένως, νὰ ἐκφράζωνται μὲ ἀγάπη γιὰ τὸ δάσκαλό του, διπλασιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη του πρὸς αὐτόν.

Τὸ «Πιστεύω» λοιπὸ στὸ Σχολεῖο τῆς Ἀμερικῆς, πρέπει νὰ τὸ μαθαίνουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν τρίτη τάξιν καὶ ἔπειτα. 'Ἐπειδὴ δὲ ἡ διδακτικὴ μας ὥρα είναι πολύτιμη, δις μὴ ἀφιερώνωμεν ἴδαιτερα ὥρα διδασκαλίας. 'Η ἐκμάθησίς του δὲ γίνῃ ἀπὸ τὴ συχνὴ ἐπανάληψη κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς ἀρχίζοντας ἀπὸ ἔνα μόνο ἀρθρό του.

("Ἐπειτα συνέχεια)

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΥΚΡΑΝΙΚΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΜΑΣ

Τῇ 28ῃ Ἰδίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου ἔχειροτόνησαν εἰς Ἐπίσκοπον τὸν Ἀρχιμ. Μπογδάν (Θεόδωρον) Σπίλκα, ἐκλεγέντα παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ διὰ τὴν ἐνταῦθα Ὁρθόδοξον Οὐκρανικὴν Ἐκκλησίαν, ὑπαγομένην ὡς γνωστὸν ὑπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς.

Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ N. Ὑόρων συλλειτουργούντων τοῖς Ἀρχιερεῦσι ἀνω τῶν εἰκοσιν Ἱερέων καὶ Διακόνων, Οὐκρανῶν καὶ Ὁρθόδοξων ἐν μέσῳ Ἐκκλησιάσματος ὑπεροπληρώσαντος τὸν Ναόν.

Πρὸ τῆς χειροτονίας ὡμήλησαν ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος, ὁ A. Sarmatink καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος διαγάγψας τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ νέου Ἐπισκόπου.

Προτιμέμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς προσεχῆ φύλλα τοῦ Περιοδικοῦ σχετικὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ Πατριαρχικὰ περὶ τῆς ἐν λόγῳ χειροτονίας ἔγγραφα.

† ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 92.

‘Ιερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀθηναγόρα, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

‘Ἐλήφθη καὶ ἀνεγνώσθη συνοδικῶς τὸ ἀπὸ κεῖ’. τοῦ παρελθόντος μηνὸς γράμμα τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος μετὰ τῆς συναποσταλείσης αἰτήσεως τοῦ Κονσιστωρίου τῶν Οὐκρανῶν περὶ τοῦ προταθέντος πρὸς χειροτονίαν εἰς Ἐπίσκοπον διὰ τὰς αὐτόθι Οὐκρανικὰς Κοινότητας δσιολογιωτάτου ιερομονάχου Θεοδώρου (Μπογδάν) Σπίλκαι, τὸ περὶ οὗ αἴτημα, διὰ τὰς παρατηρηθείσας κατὰ τὴν ἐνταῦθα πρὸ καιροῦ ἔλευσιν αὐτοῦ ἀσφείας καὶ ἀθεβαιότητος ἐν τοῖς σημείοις τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων καὶ τῆς προπαρασκευῆς, ὧσαύτως δὲ καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τακτικῆς ὑπευθύνου συμμαρτυρίας τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, οὐχ ὑπῆρξε δυνατὸν τότε ἵνα ίκανοποιηθῇ.

‘Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν ἄρτι ὡς ἄνω γραμμάτων τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τοῦ ἐντίμου Κονσιστωρίου ἐπαρκῶς ἥδη καθορίζονται τὰ πράγματα ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄνω σημεῖα τῶν προσόντων καὶ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ὑποψηφίου καὶ τῆς ὑπευθύνου συμμαρτυρίας τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, διαπιστουμένου μὲν ὑπ’ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐντίμου Κονσιστωρίου διὰ δ ὑποψηφίος αὐτοῦ οὕτος προσωπικῶς ἥδη αὐτῷ ἐκ τοῦ ἔγγυς γνωστὸς γενόμενος καὶ Ἱερατικὴν διακονίαν ἐν Οὐκρανικῇ Κοινότητι ἀναλαβὼν κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ ἀσκήσας, ἐπεσπάσατο τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος καὶ ἐκρίθη ἐξ αὐτῶν ἀξιος καὶ κατάλληλος εἰς ἀνάληψιν, ὡς θοηθός τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, τοῦ σπουδαίου ἔργου τῆς ἀρχιερατικῆς διοικήσεως καὶ δρ-

γανώσεως τῶν Ὁρθοδόξων Οὐκρανικῶν αὐτόθι Κοινότητων, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ὑμετέρα Ἱερότης παρέχει ὑπεύθυνον καλὴν συμμαρτυρίαν περὶ αὐτοῦ, προφρόνως νῦν ἐγένετο δεκτόν, διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως, τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τοῦ δονομασθέντος ὑποψηφίου εἰς Ἐπίσκοπον θοηθόν αὐτῆς ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ αἰτήμαστι.

“Οθεν, γενομένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὑμετέρᾳ προτροπῇ καὶ ἀδειᾳ, τῶν τακτικῶν κανονικῶν ψήφων ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τῇ χρήσει Πέμπτη τοῦ λήγοντος μηνός, ἔξελέγη κανονικῶς δ δονομασθεὶς δσιολογιωτάτος ιερομόναχος Θεόδωρος (Μπογδάν) Σπίλκα Ἐπίσκοπος ἐπὶ τῷ ψιλῷ δόνόματι τῆς πάλαι διαλαμψάσης Ἐπίσκοπῆς Εὐκαρπίας τῆς Μητροπόλεως Συνάδων, ἵνα, χειροτονούμενος ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, ἀναλάβῃ, ὡς θοηθός αὐτῆς, τὴν εἰδικήν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ μέριμνάν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθοδόξου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας, συμπεριλαμβανομένης ἐφεξῆς καὶ πάντοτε ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς τμήματος αὐτῆς, καὶ διατελούσης ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἀνωτέραν ἔξαρτησιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τῶν κανονικῶν διαδόχων αὐτῆς καὶ τὴν ὑπάτην δικαιοδοσίαν οὕτω τῆς καθ’ ἡμᾶς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἀνακοινωθέντας τῷ Κονσιστορίῳ τῶν Οὐκρανῶν καὶ ἀποδεκτούς ἥδη γενομένους ὑπ’ αὐτῶν.

Τούτων οὖν οὕτως αἰσίως συντελεσθέντων, ἐτηλεγράφησαμεν μὲν χθὲς τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι δτι «Σπίλκα ἔξελέγη Ἐπίσκοπος τίτλῳ Εὐκαρπίας, γράφομεν», ἀσμενοὶ δ’ ἀνακοινούμεθα ταῦτα καὶ διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς.

Πέμποντες δὲ ἔγκλείστως ὅδε τὸν τύπον τῆς εὐχαριστίας καὶ τῆς τακτικῆς ἀρχιερατικῆς κατὰ τὴν χειροτονίαν δμολογίας, ἵνα, ὑπογραφόμενα ταῦτα, κατὰ τὴν τάξιν, ὑπὸ τοῦ χειροτονηθησομένου, σταλῶσιν ἐν καιρῷ ἡμῖν πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς Πατριαρχικοῖς ἀρχείοις, παρακελεύμεθα τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα, δπως προθῆ εἰς τὴν κατὰ τὴν τάξιν χειροτονίαν, ἐν συλλειτούργῳ μεθ’ ὃν ἀν αὐτῇ κρίνῃ κανονικῶν ἀρχιερέων, εἰς Ἐπίσκοπον θοηθόν αὐτῆς διὰ τὰς Οὐκρανικὰς παροικίας ἐπὶ τῷ τίτλῳ Εὐκαρπίας, τοῦ δονομασθέντος δσιολογιωτάτου ιερομονάχου Θεοδώρου (Μπογδάν) Σπίλκαι, τῆς ἡμέρας τῆς χειροτονίας καὶ τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν ἐπαφιεμένων τῇ κρίσει τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, συνεννοούμενης μετὰ τοῦ ἐντίμου Οὐκρανικοῦ Κονσιστωρίου.

Οὐδεμίαν δ’ ἔχοντες ἀμφιβολίαν, δτι, μερίμνη καὶ προνοίᾳ ζηλωτῇ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, νῦν τε τὰ τῆς χειροτονίας ταῦτης διεξαχθήσονται πάντα ὡς δεῖ καὶ τὰ λοιπά δὲ τῶν ἐφεξῆς πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Ἀρχιεπισκοπῆς σχέσεων τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κανονισθήσονται ὡς προσήκει καὶ ἀπαιτεῖται, ἵνα ἐν στενῷ καὶ ἀρρήκτῳ ἡ Ἐκκλησία αὐτῇ πάντοτε δεσμῷ ἀγάπης καὶ συνεργασίας συνηνωμένη πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Ἀρχιεπισκοπήν καὶ δι’ αὐτῆς πρὸς τὴν καθ’ ἡμᾶς Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὰ ἰδιά τε διεξάγῃ αἰσίως καὶ προάγῃ ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖα κανονικῇ. ἐπὶ χαρᾶ τοῦ Ὁρθοδόξου Οὐκρανικοῦ λαοῦ, ἀποτελέσῃ τε αἰσίαν ἀπαρχὴν πρὸς τὴν τῶν πάντων κανονικήν, σὺν Θεῷ, αὐτόθι ἐνότητα καὶ ἐνι-

αίαν παράστασιν, ἀπεκδεχόμεθα μετά πόθου ὅπως ἐνωτισθῶμεν τὴν αἰσίαν τῶν πάντων συντέλεσιν.

Ἐγκλησίοντες δὲ ὁδε ἀσμένως καὶ ἴδιαιτέραν ἡμῶν Πατριαρχικὴν ἀπάντησιν εὐχετήριον πρὸς τὸ ἔντιμον Οὐκρανικὸν Κονσιτώριον ἐπιστολὴν, ἵνα ταύτην διαβιβάσῃ πρὸς αὐτὸν ἡ ὑμετέρας Ἱερότης, αἰτούμεθα τὰ κράτιστα παρὰ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

ἀπλζ'. Ἰανουαρίου κθ'.

† Ο Κωνσταντινουπόλεως BENIAMIN
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† BENIAMIN ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἄριθ. Πρωτοκ. 92.

Ἄιδεσιμώτατε κύριε Νικόλαε Πιδορέτσκι, Γενικὲ Βικάριε, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Κονσιτώριον τῆς Οὐκρανικῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Καναδᾶ, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐλάθομεν τὴν διὰ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. Ἀθηναγόρου διαβιβασθεῖσαν αἵτησιν ὑμῶν, ὑπὸ ἡμερ. 17 Δεκεμβρίου π. ἔ., καὶ ἀσμένως ἀνέγνωμεν δόσα ἐν αὐτῇ γράφετε καὶ διαβεβαιοῦσθε ἡμῖν περὶ τοῦ πρὸς χειροτονίαν εἰς Ἐπίσκοπον διὰ τὰς ὑμετέρας Κοινότητας ὑποψηφίου ὑμῶν δοσιολογιωτάτου ιερομονάχου κ. Θεοδώρου (Μπογδάν) Σπίλκα. Αἱ παρεχόμεναι ὑφ' ὑμῶν διαθεβαιώσεις περὶ τοῦ ὑποψηφίου τούτου, δτὶ οὗτος, γνωστὸς ἡδη καὶ ἐκ τοῦ ἔγγυς γενομένος ὑμῖν καὶ ἀναλαβόν καὶ ἐνασκῆσας κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα ὑπηρεσίαν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὡς ἐκ ψυχῆς δμολογῶν τὴν ἀγίαν Ὀρθόδοξον πίστιν καὶ καλῶς γινώσκων τὴν ιστορίαν τῆς Ἑκκλησίας ὑμῶν καὶ κατανοῶν τὴν θέσιν καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐν τῇ αὐτόθι χώρᾳ, εὐηρέστησαν καὶ ίκανοποίησαν ἡμᾶς.

Οθεν, τὴν καλὴν ταύτην ἐπίσημον συμμαρτυρίαν ὑμῶν ἔχοντες νῦν περὶ τοῦ δνομασθέντος ὑποψηφίου ὑμῶν καὶ ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῆς τακτικῆς συστάσεως τοῦ ἡμετέρου Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. Ἀθηναγόρα, ἀσμενοι, συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀπεδεξάμεθα τὸ αἴτημα ὑμῶν καὶ ἐνεκρίναμεν τὴν ίκανοποίησιν αὐτοῦ.

Οὕτω δέ, γενομένων χθὲς Πέμπτη, 28 τοῦ λήγοντος μηνός, ἡμετέρᾳ Πατριαρχικῇ προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ, ψήφων κανονικῶν ὑπὸ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἔξελέγη ὁ δνομασθεῖς ὑποψήφιος ὑμῶν Θεόδωρος (Μπογδάν) Σπίλκα Ἐπίσκοπος ἐπὶ τῷ διαματὶ τῆς πάλαι διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Εὐκαρπίας τῆς Μητροπόλεως Συνάδων τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱερωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ὥρισθη ὅπως, χειροτονούμενος αὐτόθι ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. Ἀθηναγόρου, ἐν συλλειτούργῳ μεθ' ὃν ἀν κρίνῃ ἡ αὐτοῦ Ἱερότης κανονικῶν Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων, ἀναλάβῃ ἐπ' αἰσίοις,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπινεύσει καὶ εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Πατριάρχου πρόηχθη ὁ Ἀρχιγοαμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιψι. Ἀδαμάντιος Κασσαπίδης εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλον, δὲ Ὅπογραμματεὺς Διάκονος Κύριλλος Ἀξιώτης εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχιγοαμματέως καὶ ὁ Διάκονος Πολύευκτος Φιμφίνης εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὅποργραμματέως.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῇ 21ῃ παρελθόντος Φεβρουαρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Βαρθαράς Ν. Υόρκης καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον. Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἱ. Μυσταγωγίας ὥμιλησεν ἴδιαιτέρως εἰς τὰ παιδία τοῦ Σχο-

ώς θοηθός τῆς αὐτοῦ Ἱερότητος, τὴν ἴδιαιτέρων Ἀρχιεπατικὴν προστασίαν καὶ μέριμναν τῶν ἀπανταχοῦ αὐτόθι εὐσεβῶν Κοινοτήτων ὑμῶν, λογιζομένων ἐφεξῆς ὡς τμήματος τῆς ἡμετέρας Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ὑπὸ τὴν ὑπάτην δικαιοδοσίαν καὶ προστασίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κατὰ τοὺς δρους τοὺς γνωστοποιηθέντας διὰ τοῦ ἡμετέρου Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὑμῖν καὶ ἀποδεκτούς γενομένους ἡδη ὑφ' ἡμῶν.

Οθεν, τὰ οὕτως αἰσίως συντελεσθέντα ἀσμενοὶ ἀγγέλλομεν διὰ τῆς παρούσης Πατριαρχικῆς ὑμῶν ἐπιστολῆς εἰς γνῶσιν ὑμῶν καὶ πάντων, συγχαίροντες μὲν ἐκκλησιαστικῶς καὶ πατρικῶς διὰ τὴν πλήρωσιν οὕτω, τῇ τοῦ Θεοῦ εὐδοκίᾳ, τοῦ πόθου καὶ τοῦ αἰτήματος ὑμῶν, εὐχόμενοι δὲ ὅπως ἡ οὕτως ἐπὶ στερρῶν κανονικῶν βάσεων ὁργανούμενη νῦν ἐπ' αἰσίοις Ὀρθόδοξος Ἑκκλησία ὑμῶν αὐτόθι, τῇ ζηλωτῇ μερίμνῃ τοῦ ἴδιαιτέρου ὑμῶν Ἐπισκόπου ἐργαζομένου πάντοτε ἐν ἀρρήκτῳ δεσμῷ κανονικῆς ἐνότητος καὶ ἀγάπης μετὰ τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, μέλλοντος καὶ αὐτοῦ μετὰ στοργῆς παρέχειν ὑμῖν τὴν ἀπ' αὐτοῦ, δπου ἀν ἡ ἀνάγκη, συναντήληψιν, καὶ διὰ τῆς πρόφρονος καὶ ἐγκαρδίου καὶ ὑμῶν καὶ πάντων ἐν παντὶ συνεργασίᾳς, ἔχῃ πᾶσαν ἐν Κυρίῳ εὐστάθειαν καὶ προκοπήν καὶ δπως πλουσία καὶ εὔκαρπος, κατὰ τὴν ἀπονεμηθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἑκκλησίας ἐπωνυμίαν, ἡ πάντοτε ἡ ἀγαθὴ ἐπάνθησις αὐτῆς, εἰς δόξαν Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Ὀρθόδοξου Ἑκκλησίας αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ἀπονέμοντες ὑμῖν καὶ πᾶσι τάς Πατριαρχικάς καὶ πατρικάς εὐχάς καὶ εὐλογίας ὑμῶν, ἐξαιτούμεθα πᾶσαν πάντοτε ἐν πᾶσιν εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἑκκλησίας ὑμῶν.

ἀπλζ'. Ἰανουαρίου κθ'.

† Ο Κωνσταντινουπόλεως BENIAMIN
Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

λείου, συνέστησε δὲ θερμῶς τὴν ἴδρυσιν Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος καὶ ἐν τῇ Κοινότητι ταύτῃ.

Τερατ. Προϊστάμενος αὐτῆς διωρίσθη πρό τινος ὁ Αἰδ. Νικόλαος Δανιήλ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρέστη εἰς τὰς ἔορτὰς τῶν Ἡπειρωτῶν, τῶν Λακώνων καὶ τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

ΠΕΝΘΗ

Κατόπιν ὀλιγομέρεον, ἀλλὰ βαρείας, ἀσθενείας ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον τῇ 29ῃ παρθελόντος Φεβρουαρίου ἥ ἀείμνηστος Βασιλικὴ Κ. Εὐαγγελίδου, νύμφη ἐπ' ἀδελφῷ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου καὶ Πάπα Ἀλεξανδρείας κ. Νικολάου καὶ μήτη τοῦ κ. Κλεάνθου Εὐαγγελίδου, τέως φαρμακοποιοῦ ἐν Νητρούτι καὶ τοῦ Ἀστερίου Παπαδοπούλου, φαρμακοποιοῦ ἐν Νιούαρκ N. I.

Τῆς κηδείας, γενομένης τῇ 27ῃ ἰδίου ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἅγιου Νικολάου Νιούαρκ, προέστη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐκφωνήσας τὸν ἐπικήδειον καὶ διαβιβάσας τὰ συλλυπτήρια πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς μεταστάσης, ἥτις ἀφῆκε μνῆμην ἀγαθωτάτην.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἐπεσκέψθησαν τὴν Α. Σεβασμιότητα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ:

Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βενιαμίν, τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας.

Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἄδαμ, τῶν Καρπαθορώσσων.

Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντώνιος τῶν Σύρων.

Ο Θεοφ. Ἐπίσκοπος Εὐκαρπίας Μπρογδάν (Θεόδωρος) Σπίλκα μετὰ τοῦ Κονσιστορίου τῆς Ὁρθοδόξου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ Τερατ. Προϊστάμενοι Ἀρχιμ. Ἀθην. Βαρακλᾶς, Albany, N. Y. Τερού. Τιμ. Παντελάκος, Τεροχήρους N. Ἀγγλίας, Αἰδ. Φιλ. Σαλτής Southbridge, Mass., μετὰ τοῦ Ταμίου αὐτῆς κ. Θεοδοσίου, Αἰδ. Ἀμφ. Σαραντίδης, Buffalo, N. Y., Αἰδ. Χρ. Καβαλιέρος, New Port, R. I., Αἰδ. Γ. Σάββας, Ansonia, Conn., Αἰδ. Θ. Στρατηγός, Clinton. Mass. καὶ Βασ. Βρυνιώτης, Poughkeepsie, N. York.

Ἐπιτροπαὶ τῆς Κοινότητος Newburg, N. Y., τῶν Συλλόγων Λακώνων, Ἀναγεννήσεως Ἡπειρωτῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας Ἀμερικῆς, τῶν Μεσσηνίων.

Οἱ Ἐντιψ. κ. Γ. Χριστόπουλος, Πρόδεκτος ἐν N. Υόρκῃ καὶ Σπυρ. Τσάμης, ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Προεσθίας.

Οἱ ἀξιώτιμοι κ. κ. Ἀγγελος Μεταξᾶς, μεγαλοβιομήχανος ἐκ Πειραιῶς, Εὐάγγ. Χαρδαλούπας Λιευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῶν κ. κ. Γεωργιάδου καὶ Κουρζῆ ὑποδιευθυντῶν καὶ τοῦ κ. Σταύ. Πρινιᾶ, Θεοδ. Ἡλιάσκος, Διευθυντῆς τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, Νικ. Ψακῆς Ἀντεισαγγελεύς, Δ. Μέλιος, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὅ «Πύρρος», Σ. Δαδάκης Ιατρός, καὶ ἔτεροι πολλοὶ διμογενεῖς.

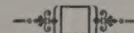
ΕΚ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ο Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέψθη τὸ Σχολεῖον «Πλάτων» N. Y. ἀποκομίσας ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ γιγνομένης ἐργασίας.

Ἐπίσης παραστάς κατὰ τὴν ἔօρτην τοῦ Σχολείου «Α-

βέρωφ», N. Y. ὠμίλησεν ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἐν Ἀμερικῇ.

Ο Ἑπιθεωρητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων κ. Ἡρ. Παπαμανάλης, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 25ης τοῦ ἰδίου μηνὸς, ἐπεσκέψθη καὶ ἐπεθεώρησε τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἐν Greenboro, N. C., High Point, N. C., Winston-Salem, N. C., Charlotte, N. C., Spartanburg, S. C. καὶ Greenville, S. C. Ὁμιλησε δὲ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν Spartanburg, ὡς καὶ πρὸς τὰς μητέρας τῶν μαθητῶν καὶ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν ἐν Greenville, S. C.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης Σελίδος)

Καθηγητὴς εἰς αὐτὸν διωρίσθη ὁ κ. Γ. Δρόσος. Φοιτοῦν εἰς αὐτὸν 1/10 Ἑλληνόπουλα τὰ ὅποια καὶ παρακολουθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ μαθήματα. 'Υπάρχει ἐλπίς τὸν Σεπτέμβριον νὰ εἰσαχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ καὶ εἰς τὸ High School τοῦ Νοτίου Τμήματος ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ποὺ θὰ ὑπογράψουν δι' αὐτὸν ὑπερβῇ τὸς 75.

Πρὸς τοῦτο καταβάλλονται προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν Διδασκάλων καὶ τῶν Ἱερέων, οἵ ὅποιοι ἐργάζονται μὲ πολλὸν ξῆλον καὶ ἀφοσίωσιν. Οἱ Ἱερεῖς τοῦ Σικάγου τελευταίως ἔπηξαν σύνδεσμον. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Παν. Δανιήλ Γκολέμης καὶ Γραμματεὺς ὁ Παν. Εἰρηναῖος Τσουρουνάκης. Σκοπὸς τοῦ συνδέσμου τούτου εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ μας Ποιμήνου.

Αὐτὰ μὲ πολλὴν χαρακτηριστικὴν καλωσύνην μᾶς εἰπε ὁ Σεβασμιότατος Κάλλιστος. Άι πληροφορίαι του εἶναι φωτειναὶ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν δρᾶσιν τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τοῦ Κλήρου μας ἐν Ἀμερικῇ καὶ πολύτιμοι ἴδιαιτέρως διὰ τὸν «Ορθόδοξον Παρατηρητήν».

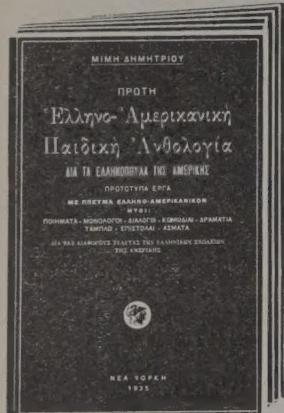
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΤΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

σίαν. Κατὰ τὴν συνήθειαν ταύτην κατὰ τὴν ὅποιαν, οἱ διμογενεῖς βιαστικοί, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκπληρώσουν τὸ ὑπέροχαν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων, τὴν διὰ τῆς Θείας Μεταλήψεως ἔνωσιν των μὲ τὸν Χριστόν, προσέρχονται ἀπὸ βαθέως ὁρθοῦ εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Κυρίου των, καὶ ὁσεὶ διωκόμενοι, χωρὶς νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν μυστικὴν θυσίαν καὶ χωρὶς κἄν νὰ ἐξέλθῃ τῶν χειλέων των ἡ συντομωτέρα προσευχή, ἀστεῖζόμενοι πρὸς ἀλλήλους, μεταλαμβάνοντας βιαστικὰ βιαστικά καὶ ἀπέρχονται εἴτε διὰ νὰ κατνίσουν εἰς τὰ παρακείμενα καφενεῖα, εἴτε διὰ νὰ φάγουν, προφασιζόμενοι πάντοτε κατεπείγουσαν ἐργασίαν, ὡσὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῶν νηστειῶν μία Κυριακὴ ἢ ἐν Σάββατον ἐλεύθερον δι' αὐτοὺς διὰ νὰ τὰ ἀφιερώσουν εἰς τὸν Θεόν των.

Πιστεύω ἀκριδάντως, ὅτι ἐφεξῆς, οἱ νέοι μας, μὲ τὴν Χριστιανικὴν τῶν Ὁργάνωσιν ἀντὶ νὰ λάβουν, αὐτοὶ θὰ δώσουν παράδειγμα εὐλαβείας καὶ καθήκοντος εἰς τοὺς γονεῖς.

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

'Ο Εθνικός μας "Υμνος
Star Spangled Banner
Αγαπούμε την 'Ελλάδα!
'Η Νέα Μαθήτρια
Τ ο ά, λ ά, λ ά!
Γράμματα 'Ελληνικά
"Αλφα—Βήτα
Διαβάζω 'Ελληνικά
'Η Κουκλίτσα
Τὴν 'Ελλάδα 'Αγαπῶ!
Δῶρα Φιλοτροφονίας
Στὸν Καινούριο Χρόνο
"Ωμορφη 'Ελλάδα!
Παιδιά 'Αριστοτελή
Σάρκα 'Ελληνική
"Ανοιξη στὴν Πατρίδα
Μόνο στὴν 'Ελλάδα
'Η 'Ελληνοπούλα
Εἶμαι Γραιώσ!

Τὰ 'Οφανά 'Ελληνόπουλα
"Ελληνες φὰ πεθάνωμε!
Εὗγε σὺν Σπαρτιάτῃ!
Παιδιά μου, θὰ γνίστε;
Εἰς τὸν Πατριάρχη μας
Εἰς τὸν 'Αθηναγόρα
Πάσχα γλυκό, 'Ελληνικό!
'Η Ε ὃ κ.
Θέλωμε Σχολεῖα!
'Η Κρυφή 'Ελπίδα
Χριστούγεννα στὴν Ξενητειά
Τὸ Μήνυμα (Τὰ 'Ελληνόπουλα τῆς 'Αμερικῆς πόδες τὴν Μητέρα 'Ελλάδα)
(Ἡ Μητέρα 'Ελλάδα πόδες τὰ 'Ελληνόπουλα τῆς 'Αμερικῆς).
Θάλεινωμε 'Αγνές!
Παιδιά μου! "Αχ! Μόσ "Εφυγες!
Θημᾶσα; ('Ο καιψώς τῆς Μάννας)
Τὸ "Ονειρό μου!
Τὸ Μεγάλο Παράπονο τῆς Μάννας.
Σχολεῖα! 'Ελληνικά Σχολεῖα!

Στὴ Μάννα μας 'Ελλάδα
'Ο Καιψός τοῦ Ξενητειμένου
Χριστὸς 'Ανέστη, Ξένε!
'Ο Ν τ ι λ μ π ό !
Φιλοσοφία ('Ο Σωκράτης)

ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Πασχαλινὸς Διάλογος
Τὰ Κόκκινα Αὐγά
Πεθάνω γιὰ τὸ μέλι!
Χριστούγεννιάτικος Διάλογος
Ποιὰ Εἶναι ἡ Πατρίδα σου;
Τὸ 'Αλφάριτον
Τὸ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον
Εὐάγγελος—Χρηστίνα
Χρηστίνα—Εὐάγγελος
Αἱ Δύο Σημαῖαι
'Η "Υψωσις τῆς Σημαίας
'Ελλάδα—'Αμερική
Τὰ "Αγια Χώματα
Σχολεῖ 'Ελληνικό! Θὰ τρελλαθῶ!
'Ιατρὸς καὶ 'Ασθενής
Τὰ δῶρα τοῦ 'Ελληνικοῦ Σχολείου
Τὸ Δῶρον τεῖ Μητέρας
Καράβια 'Ελληνικά
'Ελλάς—Σηκότος—Πολιτισμὸς
'Ο Δρόμος τῆς 'Αρετῆς
Λαμπρὸν Παράδειγμα
'Υπερήφανοι (Τρωιάδος Πόλεμος)
Παράδειγμα διὰ τὰς 'Ελληνοπούλας μας
Οἱ θεοί. 'Ο Ολυμπός.
'Ο Μαραθώνιος Δρόμος
Θεομοπόλαι. 'Αμερικανικά Σχολεῖα.
Νανυάχια Σαλαμίνος. Πολιτισμὸς τοῦ κόσμου καὶ οἱ 'Ελληνες.
'Ολυμπιακοὶ 'Αγῶνες. 'Ελλάς, ἡ Μητέρα. "Αχ! Δολλάρια! (Μονότρακτος Κωμωδία).
'Ο Πρεσβεδος τῆς 'Αμερικῆς
Νικόλαος Μώρος Μπάτλερ. — 'Ιωάννης Ροκφέλερ, δὲ Νεώτερος.
Γουνίλιαν Κληρονόμος
Λόρδος Βύνων
Μιχαήλ 'Αναγνωστόπουλος

Γεώργιος Πάτραιτς Καλβοκορέστος
Συνταγματάρχης Μύλερ
'Ιστορικοὶ τοῦ Νηπιλότη
Γεώργιος Δημητρακόπουλος (δι πρῶτος "Ελλην Βουλευτής").
'Ιωάννης Παπαδόπουλος (δι πρῶτος "Ελλην Δικαστής").
Νικόλαος Ψακῆς (δι πρῶτος "Ελλην ἀντεσταγγελεύες").
Δημήτριος Γερούλης (ἡ νέα μας Γενεά).
Ρήγας Φεραίος.—'Ελληνική 'Ελευθερία.
Γεώργιος 'Αθέρωφ. (Ο 'Αθέρωφ τῆς 'Αμερικῆς).
Τὰ 'Ελληνόπουλα τῆς 'Αμερικῆς
'Η Μεγάλη Θυγατέρα τῆς 'Ελλάδος
'Ο Νανάρχος Κουντουριώτης
Οι Τρεῖς 'Ιεράρχαι

ΚΩΜΩΔΙΑΙ — ΕΡΓΑ

'Η Παραμάνα. (Μικρὰ Κωμωδία).
Τὸ Κέηρ. (Μικρὰ Κωμωδία).
Μπέζινες μὲ Λουσούμια. (Μικρὰ Κωμωδία.)
Τὸ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον. (Μικρὸν ἔργον).
Σάντα-Κλάω. (Χριστούγεννιάτικον ἔργον).
'Η Γέννησις τοῦ Χριστοῦ. (Χριστούγεννιάτικον ἔργον.)
Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα. (Εθνικόν).
Τὰ 'Οφανά 'Ελληνόπουλα τῆς 'Αμερικῆς (Δραμάτιον).
'Ο Λεωνίδας εἰς τὰς Θερμοπύλας
Πάθημα τοῦ Δικηγόρου (Κωμωδία μονόπρακτος.)
Τὸ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον ἐν 'Αμερικῇ. (Εἰδόν πράξεις. Νέα καὶ Παλαιὰ ἐποχῆ.)
'Η Ανάστασις τῆς 'Ελλάδος. (Τοαγγιδία 'Εθνική. Εἴς τρεῖς πράξεις.)
'Ο Λαζαρίδης τῆς 'Ελλάδος. — 'Επιστολαί.—'Αλληλογραφία παιδιῶν μετὰ τῶν γονέων των. 'Ωραίον σύντημα. Διὰ τὰ Παιδιά. Διὰ τοὺς Διδασκάλους. Διὰ τοὺς Γονεῖς.)
Τοσγούνδια Δημάδη. 'Απὸ τὰ καλλίτερα. Εἰκόνες (Ταμπλώ). Κλπ. Κλπ. Κλπ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ, ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΚΛΠ. --

"Αν πρόκειται νὰ διοργανώσετε 'Εορτήν, Σχολικήν ἢ Κοινοτικήν, καὶ θέλετε νὰ παρουσιάσετε ἔργα ζωντανά, 'Ελληνοαμερικανικά, ἔργα ποῦ νὰ είμποροῦν νὰ τὰ ἀπολαύσουν καὶ νὰ τὰ χωνεύσουν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι, προμηθευθῆτε τὸ πολύτιμον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Μ. Δημητρίου. Εἰς αὐτὸν θὰ εὑρετε τόσην ποικιλίαν ἔργων, διὰ τὰ δυνηθῆτε νὰ ἐκλέξητε τὸ καταλληλότερον διὰ τὴν περίστασιν, ἀπὸ ποιηματάκι διὰ παιδιά τῆς πρώτης τάξεως, μέχρι τελείων θεατρικῶν ἔργων διὰ μεγάλους.

Τὸ βιβλίον τιμᾶται \$1.00 καὶ ἀποστέλλεται προστιθομένον ἢ C.O.D. "Εκπτωσις διὰ 3 ἢ περισσότερα ἀντίτυπα 30%.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "Η ΓΡΑΦΑΤΕ

D. C. DIVRY, Inc., 240 WEST 23rd STREET, NEW YORK CITY